

LiTH

10 År 27/1 1986

Innehåll

Sida

Jubileumsgeneralen	3
Sektionsordföranden har ordet	3
Om konsten att starta en D-linje	4
D-linjen av idag	6
Till en önskad älskad 10-åring	6
Kul, kultur och kuriosa	8
En Snordfs tankar kring ett 10-års jubileum	9
Sagan om den lille fisketävlingsarrangören	11
En DDT-redaktör	13
Nollningen — En tradition	14
DÖMD, D-sektionens öppna mästerskap i dart	15
Identitetsförändringar på D-linjen	16
Team Obelix	18
Donna, sektionens tjejförening	19
Vad vet de om D-linjen?	21
D-linjen på LiTH vs KTH, CTH, LuTH & LTH	22
Sponsorer	25

Redaktion:

Mattias Gyulai
Johan Garpendahl

Annonschef:

Inge Wallin

Ansvarig utgivare:

Mattias Gyulai

Upplaga:

Antal ex. 4500
Utdelas till teknologer,
D-ingenjörer samt div företag.

Utgivningsdatum: 20/1 1986
Tryck: Mjölby Boktryckeri 17/1 1986
Bilaga till LiTHanien nr 1 -86

Till läsarna av denna skrift

Denna skrift har vi inte gjort bara för att "det skall vara så" när det är jubileum och allt. Vi delar ut exemplar till alla oss teknologer vid LiTH, alla D-ingenjörer samt ett flertal företag för att tala om att vi (D-ingenjörer) finns och vad vi kan.

* Inledningsvis skriver Tord - Jöran Hallberg om D-linjens uppkomst och första tid vid skolan. (T-J.H bidrog aktivt i arbetet med D-linjens bildande och tog själv hand om de första D-klasserna)

* Om D-linjens utveckling under de tio gångna åren skriver Erik Sandevall. (Han har bl a lett linjenämnden och dess föregångare under våra 10 år.)

* Om de årligt återkommande traditionerna som Nollningen, DÖMD (D-sektionens öppna mästerskap i dart) och mycket mer skriver olika sektionsmedlemmar.

* Viiveke Fåk skriver om datadebatt-dagen, som hon årligen lägger ner mycken tid och möda för.

* Visste Du att D-linjen också finns vid landets övriga tekniska högskolor? -Javisst, men vet Du vad som skiljer dem åt? Vi har låtit göra en jämförelse av de olika skolornas D-linjer och skillnaderna är större än vi väntat oss.

Ett syfte med denna skrift är att sprida information om D-ingenjören till de företag som fortfarande inte känner till oss. Vi har skickat enkäter till div företag där vi frågat vad de vet om D-linjen. Vi redovisar detta material tillsammans med företagets syn på grundandet av en D-linje för 10 år sedan.

Redaktionen har bestått av endast två man, nämligen Mathias Gyulai samt Johan Garpendahl. Detta ledde tyvärr till att vi inte hann behandla alla ämnen som vi önskat.

Slutligen vill jag tacka alla er som hjälpt oss med texter, utan vilka vi inte kunnat åstadkomma mycket. Författarnas namn står efter respektive text varför jag inte tar upp dem här. Jag vill också passa på att tacka jubileumskomite'en för deras intensiva arbete för att ge oss ett minnesvärt jubileum.

Läs, lär och ha kul...

Redaktör, Mattias Gyulai

JUBILEUMS GENERALEN

Hej alla barn!
Nu fyller D år.
Precis som min kusin Christian.
Christian Dior!
Hej då!

Den 27 januari 1986 fyller Datateknologsektionen 10 år. I våras utsågs underkårsad till Jubileums-general och därmed ansvarig för firandet av högtiden. Snabbt bildades en Jubileumskommitté som inledde ett intimt samarbete med D-sektionens groteskt fantastiska festfixare - D-group. Vid kommittéens första sammanträffande var alla överens om att vårt arbete skulle inriktas på 2 saker, nämligen att:

1. ROA, i första hand D-sektionens medlemmar men även andra.
2. BEDRIVA en massiv PR-verksamhet.

Firandet skall ske under tiden 860120-860127, dvs från måndag till måndag.

När det gäller att roa teknologen har vi uppfunnit följande arrangemang:

- * Shower i Colosseum nästan varje lunch
- * Filmvisning
- * DIMD - D-sektionens interna mästerskap i dart
- * Jubileumsfest
(Robert Broberg tittar visst in till kaffet)
- * Barnkalas

Som vi alla på D-linjen vet har det genom åren arbetats hejdlöst inom sektionen när det gäller PR-verksamhet. Även vi i kommittén anser att detta är ett viktigt arbete och satsade på detta under halvåret som gått och jobbar vidare med det under jubileumsveckan.

Vi har varit i kontakt med 150 intressanta företag runt om i Sverige och informerat dessa om D-linjen. Under själva veckan kommer förhoppningsvis minst 1000 gymnasieelever från länet till LiTH för att informera sig om vår linje. Vi kommer att ha en jubileumslarmdag för våra sponsorföretag - utnyttja denna möjlighet till att diskutera exjobb, praktikplatser och anställning.

Slutligen anordnar vi en informationsföreläsning om D-linjen för företag, press och gymnasieskolornas syokonsulenter.

Vi hoppas att alla får ut någonting av vårt jubileum!

Vi syns

Håkan Erixon, Jubileumsgeneral

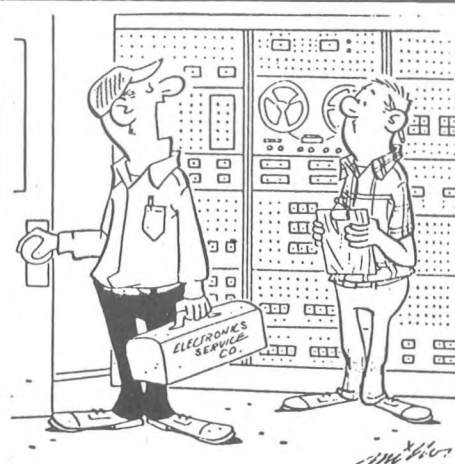
Datateknologsektionen tio år

10 år. Det kan förefalla vara en mycket kort tid. Så kort att vårt jubileum kanske verkar fjuttigt i jämförelse med M-, E- och V-KTHs 75-årsfiranden.

Jag tycker dock att det närapå är tvärt om. Om man ser till D-linjens utveckling under den här perioden svindlar nästan tanken. Denna linje, vars tillkomst vid mitten av 70-talet av många sågs med oblidiga ögon, har visat sig vara bland det viktigaste som hänt inom CBA-utbildningen sedan elektroteknikutbildningen startade. Tillkomsten av D-linjen är helt enkelt en av de viktigaste händelserna i den tekniska utbildningens historia.

En sak som bevisat vår utbildningslinjes storhet - dvs det faktum att de övriga tekniska högskolorna tagit efter och startat egna D-linjer - utgör ironiskt nog också ett visst hot mot oss i framtiden. Ett hot som sporrar oss att bli ännu bättre.

Av naturliga skäl har vi fortfarande ett rejält försprång på grund av vår erfarenhet, men det går absolut inte att vila på gamla lagrar. I vår utexamineras de första D-ingenjörerna från en annan högskola än LiTH och detta förbättrar deras konkurrenskraft. Att de övriga D-linjerna tagit en del av intresset från oss har märkts bland annat på de senaste årens intagningspoäng. Vårt svar på detta måste vara en massiv offensiv.

"As long as it goes gleepty-glup, gleepty-glup, it's OK. But if it starts going flifty-glep, flifty-glep, call me."

Informationsverksamheten måste få utökade resurser och förbättra och intensifiera såväl intern som extern information. Det är min förhoppning att jubileet kan vara ett avstamp i rätt riktning. Vi måste oftare och i större antal än tidigare åka ut på gymnasieskolorna och peppa för D-linjen. Detta kräver naturligtvis aktiva sektionsmedlemmar. Vi måste visa oss för företagen. Skicka ut information och göra vår utbildnings höga kvalitet allmänt känd. Detta kan åtminstone delvis ske via årets nybildade LiThe Front, en för LiTHs sektioner gemensam organisation med uppgift att marknadsföra våra utbildningar på mässor och dylikt. Mycket viktiga är också teknologer som visar framfötterna vid studiebesök, arbetsmarknadsdagar, ute på praktikplatser och vid utförandet av examensarbete samt inte minst duktiga utexaminerade civilingenjörer.

Intensifierad information och PR är dock inte det enda som krävs för att vi ska behålla vår tätposition inom den datatekniska utbildningen. Vi måste se till att vår nuvarande utbildningskvalitet bibehålls och förbättras genom en intensiv studiebevakning. Vi kanske (mot all förmodan?) har något att lära av de andra linjerna. Genom LinTek har vi tillsammans med övriga sektioner möjlighet att arbeta hårt för att skolans resurser vad gäller bland annat lokaler och lärare förbättras. Även de övriga tekniska högskolorna har samma problem och för oss alla är det ett måste att situationen förbättras snarast möjligt.

Vi kan således sammanfatta sektionens första 10 år som mycket framgångsrika och det finns inget som säger att de kommande åren ska bli sämre. Visst kommer det att krävas en ökad satsning på information etc och behovet av sektionsmedlemmar som ställer upp och möjliggör en så ambitiös satsning kommer att öka. Jag är dock helt övertygad om att sektionen galant klarar av denna omställning till hårdare konkurrens klimat och fortfarande med råge är Sveriges ledande Datatekniska utbildning när sektionen fyller 25 år.

Tack till alla Ni som genom enorma arbetsinsatser möjliggör arrangemangen i jubileumsveckan. Ingen nämnd, ingen glömd.

Tack till de företag som ställt upp och stöttat oss.

Tack till alla "gamlingar" som gjort så mycket för sektionen.

Hoppas att Du får stort utbyte av vår jubileumsvecka.

Sektionsordförande

Hans Andersson

Konsten att starta en D-linje

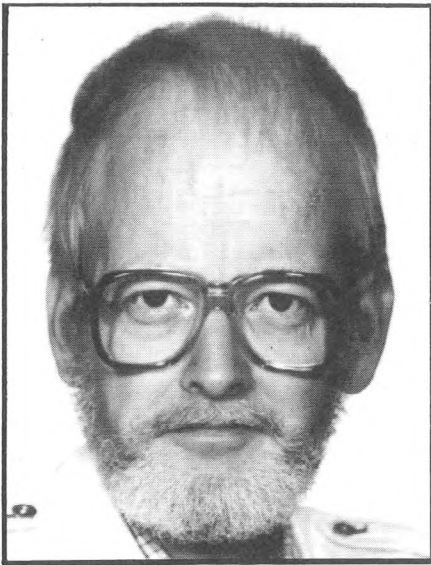
Funderingar i anslutning till D-sektionens högtidliga 10-årsjubileum,
tänkta av

Tord-Jöran

som gärna framhåller, att det inte var precis han som startade D-linjen.

Men han var med på den tiden.

Tord-Jöran Hallberg, här
försedd med artificiell
intelligens från
Teragon AB, en spin-off
från LiTH.

För den som tänker starta en ny civilingenjörsutbildning i gravitations-teknologi, hybrid DNA-teknik, konstgjord intelligens eller botaniska datorer, kan jag meddela att det som först och främst krävs är en stor dos jävlaranamma. En som hade det var Per-Erik Danielsson, professor i Elautomatik och Datamaskinteknik, i fortsättningen förkortat Pelle. En hel del jävlaranamma har han ännu i behåll, fast han nu befinner sig i USA.

När Pelle startade D-linjen hade han draghjälp. Mest draghjälp hade han nog av att han redan satt igång inriktningen Yd. Det skulle alltså bli billigt med en D-linje. Vidare fanns det en man på Universitetskanslerämbetet, som hette Luthman som trodde att "profilerade" högskolor var framtidens melodi.

Ytterligare draghjälp hade Pelle av att folk inte ville studera vid LiTH. Detta var nämligen då gröna vägen var som grönast, Kerstin Ane'r i full form och LiTH hade kommit i vanrykte på grund av undervisning med videomaskiner, så kallad icke lärarstörd undervisning.

Pelle såg ut så här:

Professor Per-Erik Danielsson
Skala 1:10

Slutligen fanns ett rätt nytt fenomen som hette Mikrodatorn.

Mikrodatorn såg ut så här:

Mikrodator
Skala 1:1

Det gör den fortfarande, men nu har den blivit så komplex, att den upptäckts av datalogerna, som där tror de kan placera så kallad konstgjord intelligens.

Den konstgjorda intelligensen var ännu knappast upfunnen då Pelle år 1973 bildade den första gruppen för utarbetande av D-linjen. Däremot var datatekniken etablerad. I själva verket hade det gått 140 år sedan Charles Babbage uppfann datorn och Lady Augusta Ada Lovelace skrev de första programmen. Charles Babbage hade mycket jävlaranamma, han ägnade sitt liv åt att försöka lagra 1000 ord a 50 decimala siffror i kugghjul och dog besviken.

Det syns:

Charles Babbage
(1792 - 1871)

Lady Ada, upphovsman till språknamnet Ada, såg ut så här:

Ada Lovelace

Men 140 år räcker inte långt när det gäller att utplåna de reaktionära krafterna.

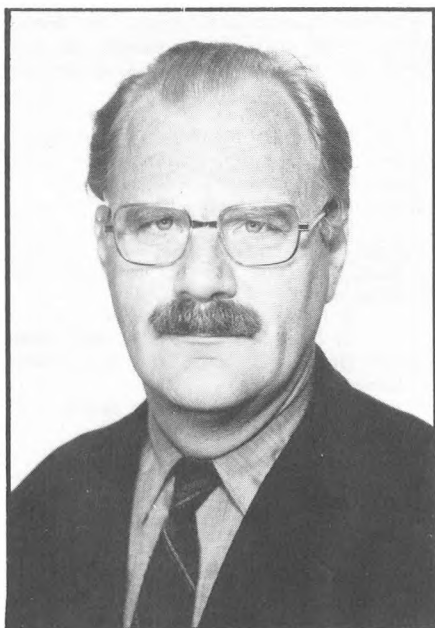
Gruppens första preliminära kursplaner gick på remiss, varvid TCO tyckte att man noggrant borde undersöka om det fanns "adekvat sysselsättning i tillräcklig omfattning för dessa ingenjörer" innan man gick ästad och inrättade "nya specialiserade utbildningslinjer, som från arbetsmarknadens synpunkt kan förefalla väl smala och specialiserade". Tekniska Fysikers Förening ansåg bland annat att ett sådant språk som Pascal inte var "tillräckligt allmängiltigt och allmänt accepterat".

"Precis som räknesticken är datorn ett hjälpmedel, och man kan väl för tusan inte utbilda civilingenjörer i räknesticksteknik", menade man på den mest museala av landets tekniska högskolor. På IKP nöjde man sig med att tills för ett par år sedan betrakta mikrodatorn som en "modefluga".

Det är sådant som gör, att det krävs ett visst mått av jävlaranamma, för att starta en ny civilingenjörslinje.

Det första förslaget till en studieplan för D-linjen utarbetades av Pelle, Nils "Nisse" Lindecrantz, Harold "Bud" W Lawson Jr och undertecknad. Av dessa bör särskilt Nisse nämnas, emedan han var den som föreslog Pascal som undervisningsspråk. Pascal var då en mycket akademisk och udda dialekt. Nu är det som bekant nästan industristandard.

Nisse såg ut så här:

Nils Lindecrantz

Jag skriver "såg ut", emedan han har gått till de sällare jaktmarkerna. Det är synd, ty Nisse var en förnäm blandning av konstnär, industriman, lärare och världsföraktare.

-På ASEA hade vi en produktionslinje som gick sämre än slumpmässigt, berättade Nisse bland annat.

-Det berodde på att folk var inblandade.

Man beslöt på högre ort att starta D-linjen och på hösten 1975 togs de första D-arna in.

De såg ut så här:

Högskolans ärade fotograf Leif Johnsons misstänkte tydligen att något var på gång och tog på eget initiativ bilden. I första raden syns fem faddrar från Y-linjen och en klassföreståndare, som nu har mindre hår, men mer skägg.

I främre teknolograden syns till vänster i jeanskavaj Robert "Robban" Strandh. Han i rutig skjorta är Göran Karlsson, amanuens på IDA. Sedan kommer Göran Tellström, till i höstas på Optimeringslära, nu på Programsystem AB i Linköping. Krullotten längst till höger är Hassan Aklaghi, som slutade på MAI i fjol och nu finns på Rifa i Stockholm. Två tjejer ska finnas i gänget. Men de slutade tyvärr efter ettan. Varför D-linjen har svårt att rekrytera tjejer är en fråga som jag tycker D-sektionen bör utreda snarast. Det är närmast skandal att så få kvinnor är D-are.

Vem som startade D-sektionen vet jag inte, men att Robban var en av initiativtagarna kan jag gå ed på. Han var självsäkerheten själv, och så frågade han mig vad jag jag tyckte om D-märket.

D-märket ser ut så här:

TEKNISKA HÖGSKOLAN
LINKÖPING

-Tja, sade jag. De där snedstrecken ser ut som kärnor, och de lär väl inte finnas länge till.

-Bra, sade Robban. Det är det som är finessen.

Robert Strandh blev, som framgår av vidstående klipp, sedermera nästan berömd. Numera finns han i USA, där han inom kort lär doktorera. Första gången jag såg honom, urinerade han på min grannes villa i Ryd. Det berodde, har han försäkrat, inte på förakt för bourgeoisin.

Klipp 1

Skandinaviens första civilingenjör i datateknik har nu gått ut från Linköpings tekniska högskolas datalinje, som är unik för Sverige. På 3,5 år mot en normalstudietid på 4-5 år, har Robert Strandh klarat av sin utbildning.

Data-linjen i Linköping startade hösten 1975 med 30 elever. Numera tas 60 elever in varje år. D-linjen är den mest eftersökta civilingenjörsutbildningen i hela landet efter lantmäterilinjens i Stockholm.

D-linjen finns ännu bara i Linköping. I Norge startade en liknande utbildning i Trondheim 1978. Den första D-civilingenjören Robert Strandh är nöjd med sin utbildning. Linjen har han i egenskap av medlem i olika kommittéer varit med att bygga upp. Han är klart optimistisk för framtiden och anser att det inte kommer bli några svårigheter för dataingenjörerna från Linköping att få arbete. Mikrodatorerna gör sitt intåg i industrin och samhället i övrigt.

I det sammanhanget vill Robert Strandh understryka att han anser att datateknikens främsta uppgift är att skapa ett människovänligare data-samhälle.

Norrköpings tidningar 1979-04-25

Tord-Jöran fortsätter..

Klipp 2

Skandinavien's förste civilingenjör i datateknik har i dagarna gått ut från Linköpings tekniska högskola efter 3,5 års studier. Han får sitt betyg i samband med datadagen på torsdag.

Den s k D-linjen startade i Linköping på hösten 1975 med intag av 30 elever. 1976, -77 och -78 antogs sedan ytterligare 30,60 respektive 60 elever.

Räknat i antal sökande per utbildningsplats var i höstas D-linjen Sveriges mest eftersökta civilingenjörsutbildning näst efter Lantmäterilinjén i Stockholm. (Civilingenjörsutbildningen är spärrad). Högre teknisk utbildning dras annars med rekryteringssvårigheter på grund av det vikande intresset för vetenskap och teknik i gymnasieskolan.

I Sverige finns denna typ av utbildning fortfarande endast i Linköping. Vid Norges tekniska högskola i Trondheim startades en utbildning i samma stil hösten 1978.

Den förste D-civilingenjören, Robert Strandh, är mycket nöjd med sin utbildning. Trots att han som medlem i olika kommittéer hjälpt till att bygga upp linjen har han gått ut ett halvt år fortare än vad som är meningen. Kursplanerna är upplagda för fyra års studier och oftast tar det 4,5 - 5 år efter gymnasiet att bli civilingenjör. Rekordfarten i studierna beror på att han först gick 4-årigt tekniskt gymnasium i sin hemort Malmö.

Robert Strandh vikarierar nu som lärare i optimeringslära vid högskolan och har inga bestämda planer annat än att studiera till USA och värnplikten vid radarskolan i Göteborg.

- Dataingenjörer från Linköping får nog inga som helst problem att få arbete, med tanke på hur mikrodatorerna nu gör sitt intåg i industrin och samhället. Datateknikernas främsta uppgift är att skapa ett människovänligare datasamhälle, säger Robert Strandh.

Corren 1979-04-25

Några månader efter det att första D-lörna hade börjat, ordnades den så kallade Billingeuskonferensen. Kursplanerna analyserades och kritiserades av företrädare för olika organisationer. Man ansåg att mycket borde förbättras. Det man gick hårdast åt var programvarupaketet.

Men nu fanns, sedan sommaren, Erik Sandewall på plats. Han och hans medhjälpare från Uppsala ordnade så att programvarukurspaketet blev moderniserat.

Tord-Jöran Hallberg

Till en öönskad, älskad 10-åring!

Vem kunde ana på 50-talet, då datamaskiner började användas, att dessa svårprogramerade, stora kolosser skulle utvecklas så att det senare inrättades speciella linjer på tekniska högskolor just för datorer och datoranvändning? När jag gick på E-linjen på Chalmers i början av 60-talet var datakunskap (och det som fortfarande hette datamaskiner) något som inte fick särskilt stor plats i undervisningen. Sedan kom datorboomen och förslag att inrätta en data-linje väcktes från olika håll. Remissinstansernas reaktioner var blandade, bland annat kan nämnas att man från Civilingenjörsförbundet var skeptisk till den nya linjen.

CF:s normala klarsynthet fördunklades för en stund, men efterhand som linjen utvecklats till att ge den kombination av gedigna baskunskaper och kunskap i tillämpade ämnen, som är kännetecknande för en civilingenjör, har CF:s tidigare ståndpunkt reviderats.

Att den första D-linjen inrättades i Linköping var nog ingen slump. Högskolan var ung och genomsyrades av nybyggaranda. Måhända rådde i de äldre tekniska högskolorna ett visst mått av konservatism.

Redan tidigt kunde man också märka en entusiasm hos både lärare och teknologer som förstas också bidragit till framgången. Spridningen av D-linjen till de övriga tekniska högskolorna har också visat att satsningen vid LiTH var riktig.

Jag har nämnt att D-linjen varit framgångsrik och blivit populär både hos studenter och arbetsgivare. Men en sak verkar att ha misslyckats. Rekryteringen av tjejer!! Jag kan inte förstå varför andelen flickor är så låg på D-linjen (liksom på elektroniklinjerna)! Ingen skulle bli gladare än jag om Ni kunde locka till Er lite fler flickor. Jag vet nämligen att det är mycket roligare och bättre för alla parter om en arbetsplats, liksom en studiegrupp inte är "enkönad".

Jag vill med dessa rader gratulera den 10-åring, som kom till, trots vissa försök från omgivningen att förhindra födelsen och som sedan utvecklats till att älskas av många, om än något kyligt av den kvinnliga delen av befolkningen.

Grattis och lycka till i fortsättningen

Ingrid Bruce

Ordf. i Civilingenjörsförbundet.

D-linjen av i dag

Som bekant har vi på D-LiTH sedan ett par tre år fått ett par kusiner på landets övriga tekniska högskolor. Detta torde visa på en stor framsynthet hos de som redan 1975 startade D-linjen här i Linköping. Tack vare dessa profeter kan vi nu i år fira vårt 10-årsjubileum med klang och jubel.

Hur ter sig då utbildningen för D-linus idag? Enkelt uttryckt kan man säga att vi lär oss det mesta om allting: hårdvara och mjukvara, integraller och arbetsvetenskap, elektroner och oscilloskop och till och med ekonomi! Dessutom läser vi databrott (somliga kallar det datasäkerhetsmetoder), så D-Linus behöver inte frukta studieskulden.

D-linjen är alltså en omväxlande och stimulerande utbildning, med lysande framtidsutsikter. Lägg här till Coca-Cola och kleggbollar, och D-teknologen är komplett. D-aren är en riktig mössbärare som inte backar för ett snuskhäfv, en mångvetare som förenar Mats Wilanders lugna kompetens med Carola Häggkvists charm.

Det enda som i princip saknats på D-linjen är det täcka* könet, men ansatser i rätt riktning kan dock skönjas. I höstas fördubblades antalet D-Linneor hastigt och lustigt. Om denna trend trend håller sig kanske vi kan klara vår nollfest på egen hand om tio år!

Om vi för ett ögonblick lägger raljerandet åt sidan och i stället lite mera noggrant granskar utbildningen på D-linjen finner vi att:

- * i åk 1 läser man främst matematik, samt lite fysik och ett par inledande datakurser.
- * i åk 2 förskjuts tyngdpunkten lite mer åt data och elektronik, men även här finner vi matematik- och fysikkurser
- * till högre årskurs kan man sedan välja en av tre inriktningar:

Telematik, där man studerar kommunikation mellan datorer.

Programvara, där huvuddelen av datakurserna är inriktade mot programmering och annan mjukvara.

Allmän, den ursprungliga D-linjen, där kurserna blandas mellan hårdvara och mjukvara.

På samtliga inriktningar kan man läsa diverse intressanta kurser, bland annat bildbehandling, VLSI-design och liknande.

D-LiTH är alltså en bra utbildning, men ingenting är ju så bra att det inte kan bli bättre. Jag lovar att komma tillbaka och hälsa på till D-XX. Hoppas att jag blir imponerad!

Jonas Löwgren,
D-sektionens (ständiga) sekreterare

* Reds anm. Det finns dock gott om medlemmar av det o-täcka könet.

**Gymnasieskolan har
ca 400 datasalar
– 200 av dem är
utrustade med ABC-datorer
i CAT-NET.**

**LUXOR
DATORER**

Kul, kultur och kuriosa ur de dammiga urkunderna

Av sektionsantikvarie Hans Andersson

Jag vill, till att börja med, klart betona att denna artikel ej ska ses som en korrekt sammanfattning av det som hänt inom sektionen under dess 10-åriga existens. Många viktiga händelser och beslut saknas i denna sammanställning och därför ska inte läsaren döma det arbete ett visst års förtroendevalda utfört, efter vad som står nedan. Syftet med artikeln är istället att på ett lätt-samt sätt redovisa en del viktiga och andra helt oväsentliga uppgifter jag hittat, vid genomläsning av 10 års protokoll.

1975-76

25 D-teknologer bildar Datateknologsektionen vid ett konstituerande sektionsmöte i sal R 37. Till skyddshelgon väljs Error Flynn.

Den första sektionsavgiften fastställs till 20 kr/termin.

Flera förslag till nya namn på styrelseposterna avslås. Ett förslag är namn med religiös anknytning (påve, präntare etc.), medan ett annat är följande:

ordförande	centralenhet
vice ordförande	sekundärminne
sekreterare	radskrivare
kassör	kollektor
infochef	böneutropare
studienämndsordförande	operator
värkställare	värkställare
festerichef	suprutin

1976-77

En arbetsgrupp tillsätts med uppgift att plocka fram en sektionsaffisch.

En sk. sportphåne väljs med uppgift att ansvara för motionsverksamheten. (På den här tiden fanns en tävling mellan sektionerna av typ motionsterrängen. D-sektionen vann oftast.)

Den första D-flaggan rapporteras vara färdigsydd.

De första sektionsmedaljerna köps in.

1977-78

Sektionsavgiften höjs till nuvarande 30 kr/termin.

Rökförbud införs i D-rummet, samt på sektions- och styrelsemöten.

1978-79

D-skylten på C-husets vägg monteras upp efter mångårigt förberedelsearbete.

Sektionen inleder ett samarbete med Team Obelix som tidigare enbart varit Y-sektionens marknadsföringsorganisation.

D-rummet flyttar från ingång B25 till ingång B21 och den plats där BiFULS och KISELS sektionsrum idag ligger.

Den senare så traditionella nollmössan införs.

Sektionen vinner för första gången ett deldrag i Draget.

Den första stora festen, Dataträffen, arrangeras den 19 oktober på Folkets Hus. 140 personer deltar och hög stämning rapporteras trots/tack vare att öl, vin och sprit inte får säljas.

1979-80

Den förste D-aren, Robert Strandh, tar examen. I anslutning till det tillfället beslutas, att han för all framtid har rätt till gratis kaffe på D-rummet.

På begäran skall jag försöka att på några rader berätta lite om mig själv. Alltså.....

Namn: Robert Strandh
Siffror: 550209-4377

Gata: Ryds Allé 15:115

Flera Siffror: 17 21 03

Straffregister: gymnasieskola 4-årig teleteknisk, 1 år på D-linjen.

Övriga upplysningar: gillar pengar, kaffe, flickor och bruna sor-bits. Gillar inte hästar, ABBA och allt annat som gör livet glatt. (μ=0)

En motion att inköpa aktier för sektionens räkning avslås.

Årsmötet beslutar att silvermedalj i fortsättningen endast kan tilldelas samma person en gång.

Erik Sandewall väljs till hedersledamot i D-sektionen och erhåller därmed samtidigt sektionens medalj i guld.

Mats Thunell väljs till sektionens förste fadderigeneral, men ersätts senare av Kristian Sandahl.

En speciell minnesdag, D-dagen, instiftas med anledning av sektionens födelsedag den 27 januari.

Ett radioprogram D-kvarten startar, för att följande år stilla insomna.

1980-81

I verksamhetsberättelsen konstaterar ordförande Peter Rexelius, att intresset för sektionens verksamhet verkar vara omvänt proportionellt mot antalet medlemmar på sektionen. Då hade sektionen 240 medlemmar...

Festeriet avgår efter att endast ha sålt fyra (4) biljetter till den blåvita festen "FEST". Alla fyra såldes till medlemmar i festeriet.

Gustaf omnämns för första gången i sektionsprotokoll den 9 december. Anledningen är att Christian Ehrenborg får ersättning för en införskaffad Gustafbok.

1981-82

En gasquologiföreläsning hålls för första gången för nollorna.

Regler för hur sektionsoverallen ska se ut antas.

Tord-Jöran Hallberg väljs till hedersledamot i D-sektionen och erhåller därmed samtidigt sektionens medalj i guld. Även Peter Rexelius tilldelas guldmedalj.

D-sektionens Öppna Mästerskap i Dart arrangeras för första gången. Succé från start!

En klar kvalitetshöjning märks på D's bästa (nuvarande DDT) efter att en hel redaktion tillsatts. Tidigare hade man bara en redaktör.

Seniorverksamheten förs in i stad-garna.

1982-83

D-linjen startar i Göteborg, Lund och Luleå. I Linköping börjar de första DV-arna, vilka också tillhör D-sektionen under verksamhetsåret.

Arbetet att tillsammans med övriga sektioner ordna praktikplatser startar i och med att LinTeks första Praktikraggningsutskott bildas.

Försök 2 med D-radion. Tyvärr insomnar även Radio Dark efter en alltför kort existens.

Ett försök att ändra namn på programgruppen till festeriet D-Group röstas ned. Vid nästa sektionsmöte går dock förslaget igenom.

1983-84

D-rummet flyttar än en gång. Nu till ingång B23 och den nuvarande platsen.

Ett beslut att inrätta en ny medalj, förtjänstmedaljen, fattas.

I februari står det klart att D-linjen (äntligen) får inriktningar till nästa år.

En nollning med många nya inslag (Rocky Horror, Dragraset) genomförs.

Datadebattdagen slår intresserekord. Ämnet - databrott.

1984-85

D-sektionen tar hem Draget!

Förtjänstmedaljerna anländer, liksom de första klistermärkena med engelsk text.

Sektionen får en dator från Frontec.

I maj väljs Håkan Erixon till jubileumsgeneral.

En musikmaskin inköps till D-rummet.

1985-86

Den 15 oktober fyller rättfällan på D-rummet sin uppgift.

Sektionens flickor bildar en egen förening - Donna.

En Sverigekarta införskaffas till D-rummet med avsikt att med kartnålars hjälp visa var sektionen varit och informerat på gymnasieskolor.

Radio Gustaf startar. Tredje gången gillt?

I december anländer sektionsaffischerna. Raskt marscherat. Arbetet med detta har tagit knappt 9 år och 8 månader.

Per-Erik Danielsson tilldelas sektionens guldmedalj.

... allt som ska stå härefter har du möjlighet att påverka. Ta vara på den chansen ...

En Snordf:s tankar kring ett 10-års Jubileum

10 år är inte mycket. Och tacka för det. D-sektionen är en ung och mycket dynamisk sektion. Traditionslös? NEJ!!! Traditioner har vi, många och goda, men icke av den handlingsförlämnande, starkt konservativa typen.

Bland annat har vi enligt tradition i mannaminne (korttidsminne) haft en duktig studiebevakning. Själv kämpar jag så gott jag kan för att bevara denna tradition. Som studienämndsordförande, kortare benämnt Snordf, är jag chef för sektionens studiebevakning.

Min uppgift är att föra fram D-teknologens kritik (både positiv och negativ) av kurser och studierna generellt till examinatorer och skolans administration etc. Detta är inte något enmansarbete. Som Snordf sitter jag i olika nämnder som arbetar med D-linjens problem och dess utveckling.

Mitt arbete är huvudsakligen fördelat på nämnder o dyl enligt tabellen nedan.

Som Snordf representerar jag också sektionen på diverse konferenser o dyl. Formella och informella kontakter knyts med bl a andra sektioners Snordf'ar, folk i administrationen och många andra. I det hela innebär Snordfjobbet ett mycket intressant och givande arbete. MEN... som sagt: snordfen gör absolut inte allt studiebevakningsarbete. Många flitiga människor utgör det team som drar hela lasset.

10 år - Tja, någon enorm ålder är det ej, men det verkar som det ger en del fördelar. Linjen och även skolan är unga. Därmed blir gammalmodiga tankegångar något som knappt existerar här. Nya ide'er är välkomna. Möjligen är detta en medverkande orsak till att man som student har relativt lätt att få sina åsikter framförda - och accepterade av lärare och administration. Detta ger inspiration till fortsatt arbete.

Många planer existerar för D-linjens framtid. Förbättringar och ändringar av kurser, förbättrade varianter av inriktningarna i de högre årskurserna, 180 - poängsreform och mycket annat ingår i dessa planer. Detta är dock inte det rätta forumet för att redogöra detaljerat för dessa planer.

Med en säker förvisning om att D-linjen i högsta grad har framtiden för sig skall vi nu yrande glada fira 10-årsjubileet.

Länge leve D-linjen !

Snordf Amund Hunstad

Namn:	Medlemmar	Uppgift:
D-styrelsen	8 st	förtroendevalda teknologer, leder sektionsarbetet.
Studienämnden	Snordf + sekreterare + Vi möts efter varje läsperiod för att utvärdera kurserna.	klassrepresentanter.
Linjenämnden	Teknologrepresentanter + arbetslivsrepresentanter + representanter för lärare och administration. LN kan anses som linjens högsta organ när det gäller att bestämma linjens och kursers utformning. LN behandlar också ansökningar om godkännande av praktik mm.	
LOT, Läro och Timplanegruppen	En "äktä delmängd" av Linjenämnden som arbetar med mer detaljerad planering av praktik och kurser.	

Candela Data AB - ett Dldactföretag

Box 20, 581 02 Linköping
Tel. 013-10 47 50

- Mikrodatorer för utbildning och industri
- Utveckling av kundanpassade mikrodatorsystem
- Läromedel
- Kurser

DU CIVILINGENJÖR!

Vi tänker ge dig en bra start i arbetslivet. Det är du värd!

När du börjar hos oss får du en ingående introduktion i företaget, organisationen, produkterna och anställningsförhållanden.

Sedan får du en personlig handledare och praktik på våra enheter. En gedigen utbildning som tar hänsyn till dina personliga önskemål.

Du kan välja att komma till oss som elevingenjör eller börja en vanlig anställning.

Har du dessutom önskemål om var du vill bo och arbeta så finns vi på sju olika platser i landet.

Hos oss får du fördelarna av att arbeta med avancerad teknik och en stor concerns resurser i ryggen. Elektronik, datateknik, mekanisk konstruktion och produktionsteknik är våra huvudsakliga teknikområden.

Det som sedan ger dig det lilla extra är våra relativt små och personliga arbetsplatser där du har nära kontakt med chefer och arbetskamrater.

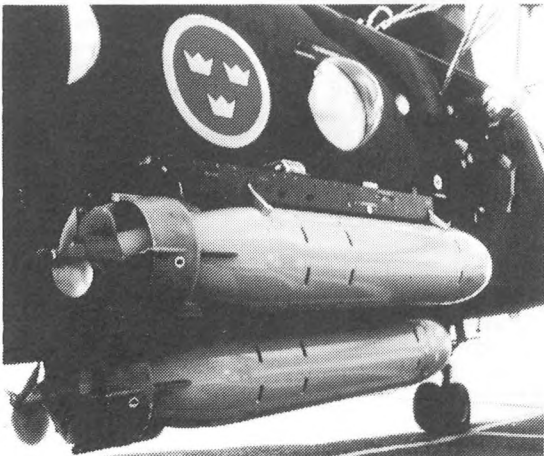
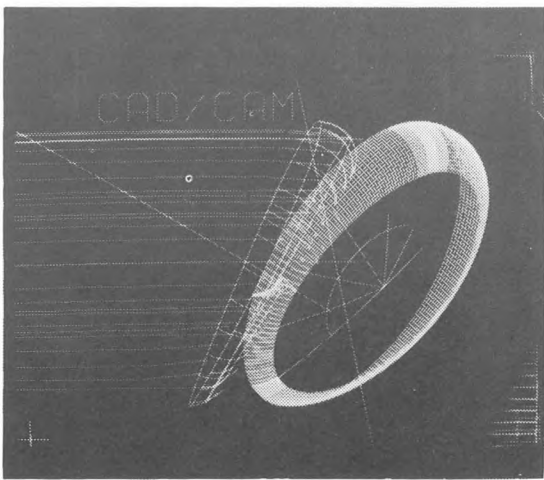
Och sist, men inte minst. Vi tar in ett fåtal elevingenjörer. Här försvinner du inte i mängden.

Vi tar hand om just dig!

Vill du ha mer information, kontakta:

MATS FLODIN, 0141/161 60
FFV FÖRSVARSMATERIEL
BOX 910, 591 29 MOTALA

GUNNEL ANNERGRAN, 016/15 52 83
FFV FÖRSVARSMATERIEL
631 87 ESKILSTUNA

FFV
Försvarsmateriel

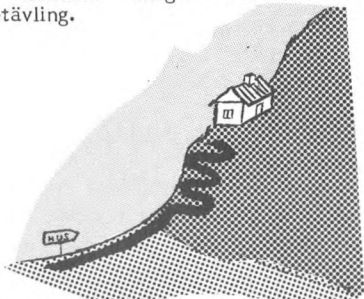
VI FINNS I ESKILSTUNA, KARLSTAD, MOTALA, KARLSBORG, ÅKERS STYCKEBRUK, VINGÅKER OCH GÄLLÖ

Sagan om den lille fisketävlingsarrangören

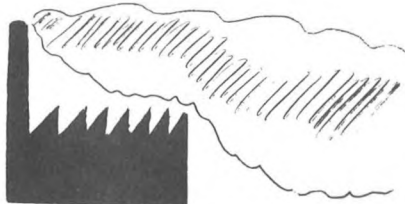

Det var en gång ett litet land, vid foten av ett berg, i en mycket avlägsen del av världen. Där låg landet tillsammans med fyra andra länder. Det var bebott av en mängd små människor, vilka varje dag vandrade iväg till fabriken, som tillverkade osthyvlar. Människorna ansågs av innevånarna i de andra länderna som mycket tråkiga och töntiga, mest på grund av att några få brukade stanna kvar på fabriken på kvällarna och tillverka korkskruvar åt sig själva.

Det lilla landet styrdes med fast men rättvis hand av kejsaren och hans regering. I regeringen fanns också en person som skulle leda arbetet med att arrangera landets årligen återkommande fisketävling.

Året innan hade varit som alla andra; när det var dags att finna intresserade att arbeta i regeringen, var alla undersåtar som bortblåsta. Med mycket möda lyckades man hitta folk till alla poster, utom till posten som arrangör för fisketävlingen. Desperat frågade man sedan en dum man, som bodde i en stuga en bit upp på berget. Han ställde sig först mycket tveksam till erbjudandet, eftersom han hade funderat på att flytta till ett av de andra länderna, eller arbeta extra i fabriken. Om han tog uppdraget skulle det innebära, att han inte skulle kunna göra något av detta. Men han som frågade lät så bedjande och den lille mannen trodde, att uppdraget skulle ge honom chansen att åka ut på tävlingar i fjärran länder, precis som brukligt var i de andra grannländerna, så efter mycket övervägande accepterade han.

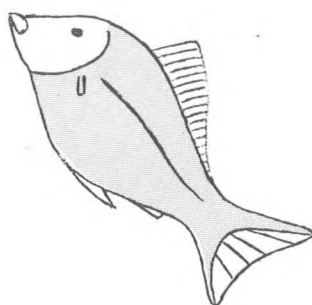
Den lille mannen började det nya året med att arbeta hårt i invandrar-kommitte'n. Det var nämligen så att i början av varje år flyttade nya människor till det lilla landet. Dessa måste anpassas till det lilla landets levnads-mönster, vilket genomfördes med glans, mest tack vare det fantastiska ledarskap som invandrarchefen besatt. Vissa höll dock inte med, speciellt inte ägaren till landets lilla tidning. Han ansåg sig som vanlig veta bäst och lät pennan glöda.

När denna period var slut, gav sig den lille mannen ut för att hitta folk som skulle vilja hjälpa till med att arrangera fisketävlingen. Han möttes ofta av tvekan och negativa svar, men till slut hade han skrapat ihop en liten nätt styrka av tappra gossar. Detta år var emellertid lite speciellt. Det skulle nämligen förutom fisketävlingen arrangeras en stavhoppstävling till minne av landets 83-årsdag. Detta skulle medföra mer arbete för den lille mannen, vilket han inte riktigt räknat med. Men han tänkte att han kanske får besöka någon trevlig tävling i gengäld.

Den lille mannen och hans grupp arbetade ofta och länge för att göra landets undersåtar nöjda och glada. Man ordnade så att dessa fick möjlighet att köpa färdiga arbetskläder, istället för att behöva sy dem själva. Han trodde att de i alla fall skulle få några berömmande ord, men inte. De fick mest höra gnäll och skäll från de egoistiska undersåtarna. Var det inte ett ben som var för långt, så var färgen för ljus. Kanske tidningsägaren hade gjort det bättre?

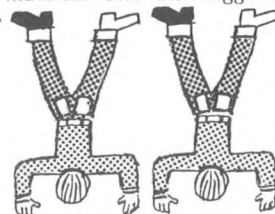

Tiden gick och den lille mannen genomled det ena regeringssammanträdet efter det andra. Ofta diskuterade man tråkiga saker, som den nya lada, som skulle byggas utanför fabriken. Ibland hade landet fått inbjudningar till tävlingar i fjärran länder vilka delades ut till de olika regeringsledamöterna och därmed gick den lille mannen föri. En gång gick man så långt, att man beslutade anslå alla inbjudningar på regeringens anslagstavla. Det fanns ju faktiskt undersåtar som satt i de olika jordbrukskommitte'erna och där arbetade hårt två timmar varannan månad. Fisketävlingsgruppen skulle väl inte ha alla inbjudningarna ...

Efter en tid blev det så dags att arrangera landets interna plockepinn-tävling. För att tillverka pinnarna behövdes en mängd råvaror. Eftersom landet inte ägde någon hästkärva, blev den lille mannen tvungen att använda sin egen. Han förstod att han inte kunde ta ut full ekonomisk ersättning, utan nöjde sig med hälften. Tyvärr luktade kärnan illa i flera veckor framåt. Den lille mannen undrade om han inte gjort ett misstag i att bli fisketävlingsarrangör.

En gång anordnade ett av grannländerna en tävling. Den lille mannen beslutade sig för att försöka göra lite reklam för sitt land, vilket lyckades över förväntan. Gruppen fick många berömmande ord, utom från sina landsmän, vilka som vanligt var avundsjuka. De som klagade mest var kompostföreståndarna, vilka ansåg att gruppens material inte fick ligga bland deras löv.

Tiden var så inne för den stora stavhoppstävlingen. Då kom innevånarna i långa rader, för att be den lille mannen om förköp. De ansåg sig förtjänta av det, de arbetade ju två timmar varannan månad i jordbrukskommitte'erna. Detta var andra gången som undersåtarna vaknat ur sin slummer. Förut hade man nästan gjort revolt, när regeringen lät stänga kompoststationen. Innevånarna kunde då inte slänga sina löv när de ville, vilket gjorde dem mycket upprörda.

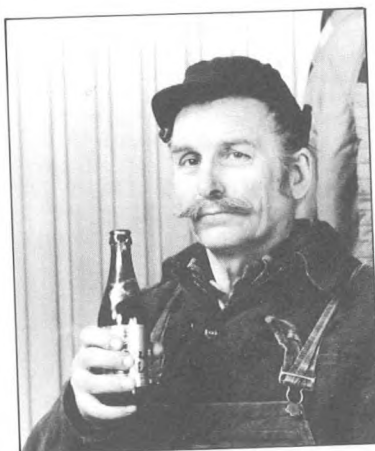
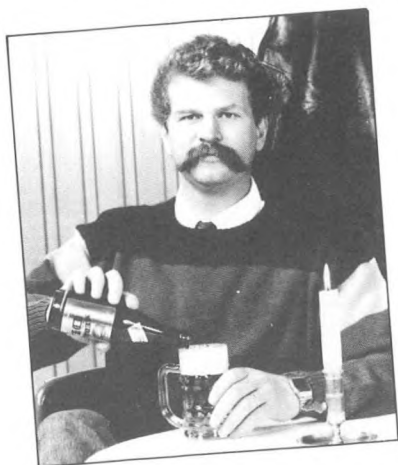
Den lille mannen summerade så en kväll sina erfarenheter. Han kom fram till att han under denna tid lagt ner en ofantlig massa tid, ja så mycket att hans fru flera gånger hotat med att flytta hemifrån. Han hade sällan hört ett vänligt ord från landets innevånare, utan mest klagomål och avundsjuka kommentarer. Den lille mannen satt där och försökte komma på positiva saker och har han fortfarande inte kommit på något så sitter han där än i dag.

En något besviken Chief-Groupie hälsar er välkomna till Jubileumsgasquen.

Micael Dahlgren, lättlurad ...

När finsmakaren väljer...

Under åren har vi glädjen att få ta emot många internationella utmärkelser för den höga kvalitén och smaken på vårt öl.

Vi har en egen källa med högklassigt friskt källvatten.

Vi arbetar med en nedärvd snart 140-årig bryggartidition som vi har förvaltat och utvecklat till dagens högteknologiska produktion.

Vi har skickliga och lojala medarbetare och använder uteslutande högklassiga råvaror.

Hur vi blandar dom är vår hemlighet, men du får njuta av resultatet.

FAMILJEBRYGGERI

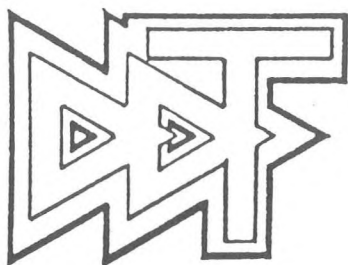
FRÅGA EFTER ÅBROS DRYCKER I DIN BUTIK!

LINKÖPING 013-29 81 60

En DDT-redaktör ...

... lägger ut texten

Göra en sida till Jubileumstidningen redan en vecka efter ett avklarad nummer av DDT - hur ska det gå till? Idetorkan är total (nåväl, i det närmaste total) - Vad skriver man i en Jubeltidning? Det borde ju mest vara återblickar på de (tio) år som gått, men så länge har inte jag varit med här vid LiTH (och tänker knappast stanna här så länge heller). Men för att göra en kort historia lång (eller var det tvärtom?) så kan man ju alltid börja med en snabb återblick på de senaste tre terminerna.

... ser tillbaka

Det hela börjande (för min del) på hösten 1984 då dåvarande infochefen Olle Samuelsson gav fem nyblivna ettor i uppdrag att bilda en redaktion; nuvarande infochefen Mats Öhrman fick bli redaktör - han var den ende som hade telefon (Bland redaktionsmedlemmarna återfanns även Jubeltidningsredaktören Mathias Gyulai, det smittar visst av sig!) Det visade sig att vi hade drygt en vecka på oss innan de första (fem) sidorna skulle vara klara, vad hade vi gett oss in på? Nåväl, de sektionssidor finns väl inte som inte kan fyllas av ett halvdygns slit, klockan hade med god marginal passerat fyra på morgonen när vi äntligen var så klara att man fick gränsa cykeln och inta sängläge hemma. En sen natt (tidig morgon) lät dock inte hindra undertecknad från att närvara vid Algebran kl 8.15 ett par timmar senare, det gör jag ogärna om!

Tolv timmar visade sig dock vara snudd på en minimitid för framställandet av DDT, och en inte alltför vetenskapligt gjord men tämligen sannolik tidsstudie visade att den stora "flaskhalsen" låg i utskrivandet av artiklar och annat material - den något ålderstigna elektromekaniska skrivmaskinen fick skulden (en vänlig själ har satt upp en annons på D-rummet med en bild på nämnda apparat med texten "Giv din tjänare förtidspension"). En titt i en grossistfirmas katalog resulterade i att ett skrivhjul till en av skolans skrivare inköptes, alla texter skrevs nu in på dator, kollades genom utskrift med det vanliga typhjulet, allt är frid och fröjd (det började närma sig (h)jul) ... skrivhjulet byts till det nyinköpta och ... Ö3F//!kZ* - fel skrivhjul, DDT fick skrivas ut med det vanliga hjulet (fel typsnitt). Detta var början och slutet på DDT:s försök med en CAM-period.

... analyserar och omnämner

Efter att ha gjort höstens fyra nummer började vi bli lite "varma i kläderna" och de resterande fyra numren gick något lättare - fast cirka tolv timmar tog det fortfarande, och gör så än. Men efter ett och ett halvt år (tolv nummer) har jag (tyvärr) inte hört mer än ett par kommentarer som rör det textmässiga innehållet utan de (ytterst få) anmärkningar som vi fått har varit av typ "Nu har de för-(piip) (piipi)arna slaktat Gustaf igen, i nästa nummer måste ni ge igen!", vilket resulterat i att redaktionsmedlemmarna fått ägna sig åt diverse "brainstorming" för att hitta ett riktigt **giftigt** (DDT-) sätt smäda nämnda onämnbare sektionssymbol/sektionsdjur.

Det har visat sig att en bra tecknare är helt outhärlig för redaktionen (ordvitsar går sällan hem) både som skämttecknare och som allmän illustratör; lyckligtvis har vi haft det väl förspant på den fronten: Mats Öhrman gjorde närapå allt tecknande förra året och har, trots alltför mycket övrigt arbete, bidragit med varianter på DDT-logon (framsidor) i år; Susanne Ragnemalm har gjort Gustaf-"strippar" som skulle kunna få Jim Davis att "packa ihop och gå hem". Men även i år har vi lyckats vaska fram ett par förmågor (väl pretentiöst sagt, de kom självmant) i Anders Carlsson och Niklas Notteman som kunnat visa framfötterna när övriga redaktionen, Päivi Joki och Sven Norin, har tagit över skrivarbetet.

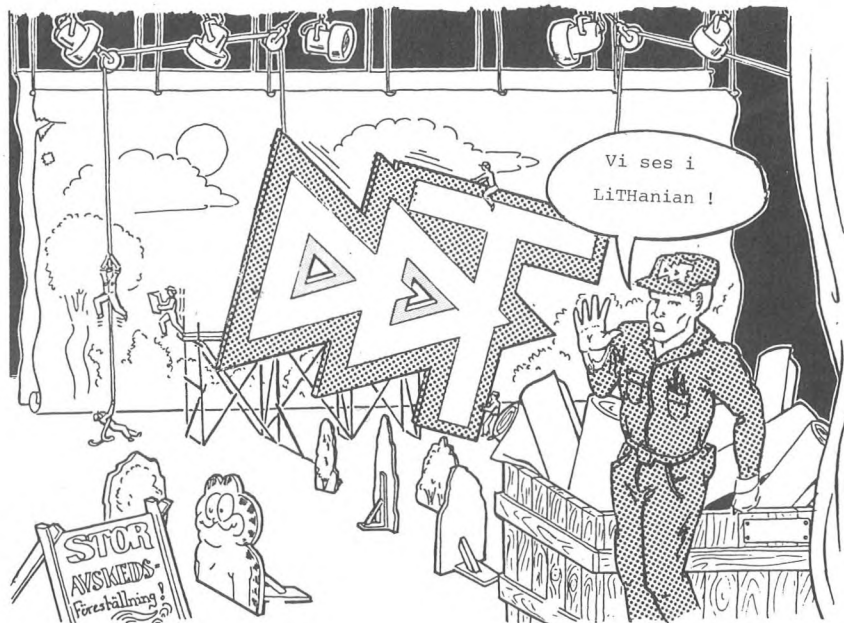
... förtäljer en mindre berättelse

"Redaktören hade lagt sitt huvud mot kudden, en kudde som borde använts avsevärt längre stunder under den senaste perioden. Men nu var det i alla fall över, han kan ta det lugnt ett tag framåt. Han hade närapå fallit i sömn när han kände att 'den lille med stångjärnshammaren' ännu var aktiv, opåverkad av det tillstånd av utmattning som den övriga kroppen befann sig i, nu menar jag inte den lille djärve mannen som brukar dyka upp på söndag förmiddag och spela puka utan hans svåger, det dåliga samvetet, det som sällan försvinner förrän man åtgärdar det som är fel. Den lille började banka och tankarna virvlade runt i den nu tämligen yrvakne redaktörens huvud: 'Nästa DDT! Tema? - Desillusionerad Datateknologtidsskrift - Näää, det går inte. Hur många sidor då - fyra, fem, kanske rentav sex stycken?'. Han kastade sig runt i sängen insnodd i vad sängkläder som fortfarande fanns kvar i sängen, gamla synder syntes för hans inre öga - datadebatt dagar som bara publicerats till hälften, usch! - 'Jag måste komma på något! Datateknologisk DestruktionsTidskrift? Dramatisk? Nej, den är gammal... Jag har det! Vi tar ...' så somnade han."

Så illa har det väl inte varit ännu, men temanumren har i alla fall kommit för att stanna - kom med förslag så att sektionssidorna hålls vid liv (gärna lite livskraft också), och ni ska se att någon får anledning att skriva en Red-spalt till D-XX.

Vi syns!

Per A Jonasson

D-sektionen FADDERISTABEN

NOLLNINGEN - En tradition

När nollan för första gången kommer till LiTH och dess D-linje så mottages han/hon av Fadderistaben och alla faddrar som jobbar åt staben. Fadderistaben visar sig vara ett gäng killar som ser som sin huvuduppgift att dricka bärs och att driva med nollan, medans faddrarna verkar mer vänligt inställda och istället hjälper och tar hand om nollan. Sedan, det vill säga efter 3 veckor, så visar det sig att även Staben innerst inne tycker om nollan men inte har funnit någon anledning att låta nollan förstå detta faktum. Staben har tvärtom funnit det mycket lämpligt att nollan har varit underdånig och gjort som Staben sagt.

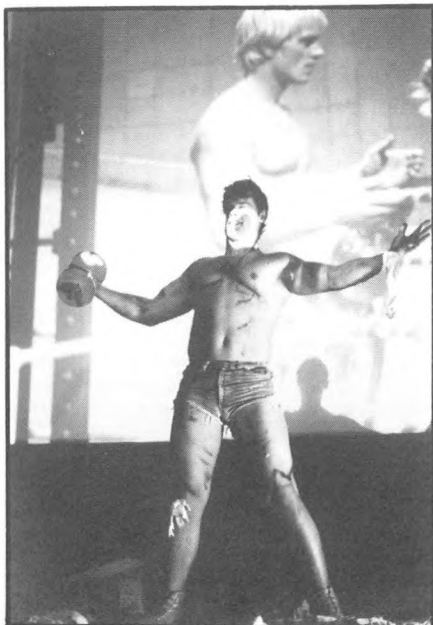
Men har D-nollorna då alltid hunsats av ett gäng översittartyper med megafon, skäggstubb och till synes outsträcklig makt? Svaret är givet 'Nej'.

Men hur började det då? Jo, du förstår. Det var en gång..

År 1983 var det stora diskussioner inom sektionen om hur nollningen skulle skötas. Vissa förespråkade en hård linje medans andra ansåg att det inte fanns någon anledning att följa de andra högskolornas exempel. Till slut segrade förespråkarna för den hårda linjen. Till Fadderigeneral valdes Micke Lindwall. Han samlade kring sig det gäng som skulle bilda den första Fadderistaben.

Man började planera nya aktiviteter för nollan. Föregående års nollningar hade varit alldeles för händelsefattiga ansåg man. Man tyckte bland annat att nollan måste få en god utbildning i konsten att häva bärs. Detta ämne hade tidigare bara flyktigt berörts vid de så kallade gasquologi-föreläsningarna men nu skulle denna konstform få den heder den förtjänade. Den så kallade ölföreläsningen var ett faktum.

En annan sak som var ny för året var 'Rocky Horror Picture Show'. Denna hyllning till dekadensen bestod av två delar, först en fest där maten bestod av gröt, och sedan ett biobesök. Festdeltagarna var givetvis klädda som sina Transsylvanska idoler och en viss tendens till dålig festdisciplin kunde skönjas. Det var dock inte samma ohejdade orgie i smaklöshet som 1985 års upplaga av evenemanget bjöd på.

Mycket lyckat blev också Dragrasen. Det började faktiskt med en utmaning från CM, I-sektionens festeri. De två sektionerna skulle utkämpa någon slags biltävling. Det hela mynnade dock ut i att Fadderistaben arrangerade världens första Dragras. Skillnaden jämfört med ett vanligt dragrace var att bilarna inte hade några motorer utan istället drogs fram av 1 ton nollor. Alla sektionerna var med och succen var given.

Dessa evenemang utgör idag grunden till nollningen. De har ändrats lite och andra har tillkommit, men utan initiativen från den första Fadderistaben så skulle nollperioden aldrig kunnat bli vad den är idag: Någonting som gör att nollan kommer in i det nya livet, lätt träffar nya kompisar och framför allt har mycket roligt. Det skall dock inte förnekas att trots att allt jäktande och all sömnlöshet så är det Fadderistaben som har roligast.

Big Ben, alias Erik,
alias 'Jävla Skåning',
alias Jag

Data debatt dagen

Ett av D-arnas (och numer även C-arnas) årligen återkommande evenemang är Datadebattdagen. Den föddes under våren 1981, då flera lärare och elever samtidigt kom att fundera över hur man skulle göra datateknologerna medvetna om att deras kommande alster i arbetslivet hörde till en klass som ofta gav upphov till het debatt. Resultatet av funderandet blev att man till hösten bjöd in diverse kända deltagare i datadebatten till en sammanhållen debattdag. Detta har sedan upprepats varje år med det tillägget att man koncentrerat varje dag kring ett delämnne inom datadebatten. 1985 års tema var "Undervisningen".

Hur har det då gått med de höga målen? Tja, som väntat. Debattdagen ingår i den obligatoriska kursen "Datorn och samhället", och dessutom hålls dagen fri från annan undervisning för D. Men det hindrar ju inte att man i stället läser till en tenta eller helt enkelt tar en välförtjänt (?) ledig dag.

Varje år kommer det dock många och lyssnar och t o m deltar i debatten, och det glädjande är att de kommer helt frivilligt trots allt annat som pockar på teknologens tid och uppmärksamhet. Som medarrangör får man väl anta att det beror på de väl valda ämnena och föreläsarna. Och visst är det korrelerat.

Medan "Kontorsautomation" bara fyllde C1 till hälften, så gjorde "Databrott" slut på absolut sista stäplats. Vad blir nästa stora slagnummer?

Alla med goda uppslag kan höra av sig till D-sektionen eller undertecknad. I maj startar planeringen för Data-debattdagen 1986.

Viiveke Fåk

Så här skrev en lokaltidning om den första datadagen 1979-04-25

En temadag om datorer och data-användning anordnas på torsdagen vid universitetet i Linköping. Sammanlagt 200 personer från såväl företag som myndigheter och organisationer deltar.

Riksdagsledamoten Kerstin Ane'r talar kring ämnet Vad väntar samhället av högskolan på det datatekniska området och direktör Kjell Mellberg, ansvarig för division Nya områden inom Data-saab, belyser industrins förväntningar på högskolan inom datatekniken. Resten av dagen ägnas åt presentationer av universitetets forskning inom datateknik och av den datatekniska praktiken på undervisningssidan.

I samband med att rektor Hans Meijer öppnar datadagen får den första civilingenjören från D-(ata)linjen, Robert Strandh, sitt examensbevis.

DÖMD

På kvällen 16 mars -81 hölls krismöte. Fiaskot var ett faktum och vi skulle gå back några tusen, men det fick det vara värt. Hela festeriet sänks som på Olle avgick och jag skrev en rekommendation om att några framtida festerier INTE borde tillsättas emedan D:are inte hade samma festbehov som var brukligt bland övriga teknologer. Vår ide om den blåvita festen FEST som skulle kunna ersätta alla andra onödiga glamorösa fester hade nog varit bäst att behålla på idestadiet och inte försöka göra någon verklighet av. Vi betalade tillbaks pengarna till de båda som köpt biljetter och jag gick hem och skrev min del av verksamhetsberättelsen "The rise and fall of Festeriet".

Under årsmötet lade Hans-Göran Puke fram en motion där han framförde önskemål om att låta festeriet återuppträda i en ny skepnad: programgruppen. Ett lagom töntigt namn åt en lagom töntig sektion vars ambitionsnivå nog inte borde ligga högre än att försöka ordna ett trevligt julbord.

Så kom hösten och med den kom också de nya nollorna och vi gamla letade med ljus och lyktor efter någon som skulle kunna ta över den vakanta posten som programchef. Det gällde att inte skrämmas genom att berättas vilken hopplös situation han skulle ha framför sig och det fanns faktiskt en som inte lät sig avskräckas, vårt dåliga rykte till trots.

Gunnar Eriksson funderade ett tag och efter att ha konfererat med några andra minst sagt livliga klasskamrater som lovade ställa upp och arbeta i programgruppen, tackade han ja till det vi erbjöd: Platsen som programchef och Olle Franceschi.

Programgruppen visade sig bli en riktig fullträff. Inte bara ideerna fanns där utan också krafter som kunde omsätta dem till något verkligt bra. Dessutom hade de en enastående förmåga att sätta folk även utanför gruppen i arbete, vilket bl a jag senare fick erfar.

Julfesten blev mycket lyckad, maten räckte och fränsett några uppbrända pappersdukar skötte sig "fest"-deltagarna väl.

Gunnars grupp hade egentligen kunnat stanna här. De hade ordnat en t-r-e-v-l-i-g julmiddag och något annat krävde vare sig den egna sektionen eller någon annan. Men att slå i underläge kan ibland kännas utmanande och Gunnar vilade inte hjärnan, eller var det en instinkt som gjorde att han en dag frågade mig vad jag trodde om en ide: Han hade analyserat och konstaterat att en fest inte bara fick vara en kvällssammankomst utan att en hel lördag borde gå i festens tecken. Därför borde man ha någon form av extraarrangemang kring det hela. Ett sådant extraarrangemang hade man haft omkring 78-79 då festdeltagarna fick sin bordspartner via databehandling av det formulär de fått fylla i, men efter att flera killar fått manliga bordspartners hade många blivit rädda för D-sektionens dataträffar och detta lilla extraarrangemang grävdes ned så djupt som möjligt. Nej, Gunnar hade andra planer i form av en stor pilkastningstävling. Man skulle kasta pil och dricka öl under förmiddagen och festa på kvällen. Lät väl faktiskt inte så dumt, men fanns det verkligen intresse för pilkastning bland studenterna?

Men vad fanns att förlora? Sektionen var rik och skulle nog kunna finansiera ännu ett fiasko. Varför inte chansa? Och alla krafter mobiliserades för att planera. Man fick slöjdarna att yxa till ett vackert vandringspris, man fixade dattavlor och tog namn på dem som skulle kunna köpa dem sen för att inte gå ekonomiskt back även på den punkten, pressen kontaktades och man t o m kom på tanken att göra ett eget programblad med "REKLAM. Tog vi oss nu inte lite vatten över huvudet? Var det inte lite l-fasoner att försöka få stadens affärer att sponsra oss? Men Gunnar och jag tog kontakt med lite affärer och både Fundins herrkläder och Rydshallen betalade de där få hundralapparna det gällde och det verkade som att vi inte skulle behöva gå back på programbladet heller! När vi sen dessutom fick en resa med Vikinglinjen till Åland som förstapris fanns inga problem längre.

Trodde vi! Lagom till att programbladet skulle tryckas blev Gunnar sjuk och alla övriga krafter verkade ha försvunnit i studieböcker eller skidresor. Under täta samtal med Gunnar och angivelse om att det i den och den lådan på D-rummet fanns det och det materialet och att det i det och det facket fanns den och den deltagarförteckningen lyckades jag klippa ihop ett halvtaskigt program, men ändå ett program, som gick till tryckning i sista stund.

Så kom då lördagen och spänningen hängde i luften, Biljetter hade sålts några hundra, men skulle det räcka??? Pilkastarna började samlas i Colosseum. De verkade se allvarligt på situationen och Edvins Pub dukade upp med flott frukost och vita handskar. Fast alla var förstås inte lika allvarliga. Eftersom spelreglerna krävde minst en kvinna i varje lag hade jag fått hoppa in som utfyllnad i mina klasskamraters lag. Eftersom vi alla var värdelösa pilkastare hade mina vänner konstruerat tre stycken lagom stora (3 m) pilar, där man längst fram kunde fästa en pil av mer normalt omfång och genom att föra den stora pilen till lämplig tavelposition kunde man fästa den lilla pilen där man ville ha den och sedan försiktigt avlägsna den större. Dornarna gillade inte vår tvästegskonstruktion och vi hotades med diskvalificering om vi inte använde de traditionella pilarna.

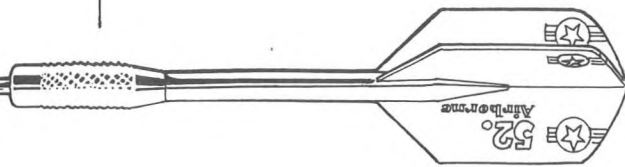
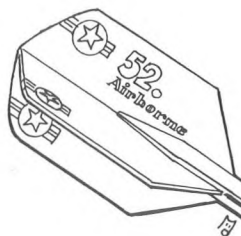
Tidningsreportrarna sprang omkring och fotograferade och framåt eftermiddagen kunde vi konstatera att själva tävlingsdelen gått över förväntan.

På kvällen var Gunnar MYCKET trött, men om det var hans trötthet eller något annat som gjorde att han glömde bort lämna över sektionspriset skall jag låta vara osagt. Felet uppdagades dock och de rättmätiga vinnarna fick med sig vandringspriset.

Bara en nervknut kvar nu. Skulle det bli sedvanlig herrdans som avslutades innan midnatt eller skulle vi få tillstånd en riktig feststämning med bara de hundratal som fanns på plats. Tack och lov försiggick andra aktiviteter på skolan: Spexet hade fest och Academian höll också till i krokarna och visst var det väl värt att släppa in dem och därmed förhöja stämningen några grader.

Framåt morgonkvisten VÄGRADE discjockey spela längre och vi som var kvar tvingades acceptera faktum: D-sektionens första riktiga fest var slut och det skulle dröja ett helt år till nästa tillfälle. För när Erik Daniels sen tog över efter Gunnar - vilken för övrigt avgick med motiveringen att han hört ryktas om att man kunde ha flera dimensioner i analysen - hade han ett sämre läge där det ju gällde att skapa en ännu bättre tillställning. Även Erik och hans grupp lyckades och det är bl a med anledning av denna bakgrund en D:are inte längre kan få tillåtas vara tråkig på en fest utan automatiskt höjs till medelpunkt och festens stjärna.

BGTA

Identitetsförändringar på D-linjen

De tio år som D-linjen har funnits har varit mycket framgångsrika. När linjen skapades var den en outsider; den fanns bara på en teknisk högskola och på en ny och ännu okänd sådan. På de äldre tekniska högskolorna och på många håll i industrin var man tveksam till om linjen alls hade något existensberättigande.

Nu tio år senare är bilden radikalt förändrad. Linjen finns på alla rikets tekniska högskolor, den har bidragit mycket till att inarbeta LiTH:s namn, och i industrin finns en stor entusiasm för D-linjen. Antalet antagningsplatser har gått upp, från 30 och 60 de första åren, till nästan 500.

Men genom denna framgång har förutsättningarna för linjens utformning också förändrats. I begynnelsen var det självklart att D-linjen var specialiserad och nästan exotisk. Både de som var för och de som var emot D-linjen påpekade gärna hur den skiljde sig från alla andra civilingenjörslinjer, och hur den skulle frambringa utpräglade specialister på det datatekniska området, "ungefär som Yd fast mycket mer". Det fanns i alla fall ingen identitetskris; den kontroversiella iden med att alls ha en D-linje gjorde att alla direkt uppfattade linjens identitet.

Detta har nu förändrats. Identiteten är icke självklar bara utifrån namnet. Datateknik finns på olika sätt på andra linjer och inriktningar, inte bara Yd utan också C-linjen och Md, och Id har diskuterats. Och ändå viktigare är att en så stor linje, med så många platser som D-linjen nu har, bör nog inte heller vara kraftigt specialiserad. Linjen måste ge en sådan utbildning att D-civilingenjörerna kan klara olika typer av jobb. Det gör arbetsmarknaden större, och det är också en nödvändig förutsättning för den D-ingenjör som vill göra karriär i ett stort företag; ingenjörskarriären betyder ofta förflyttningar i sidled mellan olika verksamheter inom företaget.

Tioårsjubileet är ett tillfälle att titta både bakåt och framåt, och att begrunda både vad som har varit och vad som ska bli. Mitt bidrag till det samtalet är att det nu är dags att ompröva den vanliga bilden av D-linjen som en "spinoff" från Y eller E, en slags specialisering av en av deras inriktningar. Det är dags att hävda att D-linjen är, kan vara, och bör vara mycket bredare än så.

Historiskt sett skedde ju en avspjälkning från M-linjen när E-linjen bildades. Man uppfattar M som "mer bred" än E. Om sedan D uppfattas som en avspjälkning från E eller Y, är det kanske en anledning varför man kommit att se D som superspecialiserad. Men jag tror att man då gör sig skyldig till ett tankefel. E består i princip av "kraft" och "tele", och på flera håll (inte minst KTH) är kraftinriktningen rätt kraflös. E domineras alltså av "tele". Vad är då mest speciellt, telefonstationer eller datorsystem? Telekommunikationssystem är ju numera en speciell tillämpning av datorsystem, en av många!

Det sagda innebär naturligtvis en viss förenkling, men det gör ju kritiken mot D-linjens specialisering också. Förenklingar ska med förenklingar fördrivas.

D-linjens bredd har sin grund bland annat i att datateknik är en universellt användbar och använd teknologi, men också i den träning i design av komplicerade system som linjen ger. D-linjen ger en utbildning i systemteknik, både i ISY:s bemärkelse och i den bredare bemärkelse som informationsteknologiutredningar har infört!

Det finns ytterligare en punkt där D-linjen enligt min mening bör vara påtagligt mycket bredare än E-linjen, men ännu inte är det, och det gäller produktionstekniken. Inom M-linjen gör man ju distinktionen mellan produktionstekniska och konstruktionstekniska ämnen. De förra meddelar kunskaper som behövs när produkter tillverkas: processer för formning (t ex svarvning), sammansättning (t ex svetsning) och ytbehandling; metoder för kvalitetskontroll osv. En del ekonomiska ämnen t ex industriell organisation ligger också nära detta, och moderna tillskott som t ex robotteknik har förstås produktionsteknisk karaktär. Konstruktionstekniska ämnen förmedlar å andra sidan kunskaper som behövs när produkter designas. Där ingår t ex materialtekniska ämnen.

När E-linjen avspjälkades från M tog man bara med sig konstruktionsteknik, medan produktionstekniken blev kvar. Detta leder till vissa underliga effekter, t ex att kvalitetsteknik ses som ett "M-ämne" trots att det startade i samband med tillverkningen av radiorör, dvs en utpräglad "E-produkt". Den vanliga förklaringen är att när man tillverkar elektriska produkter jobbar man med koppar och järn, och man tillverkar inte kretsar i sig, varför M-kompetensen är relevant och adekvat även för elektroteknisk produktion.

Det var bakgrunden. I framtiden finns det två stora och viktiga skäl för D-linjen att intressera sig för produktionsteknik, och att försöka inkorporera en del av det material som E aldrig fick med sig från M, och kanske på sikt att göra egna bidrag till det produktionstekniska området. Det första skälet är att produktionstekniken för elektroniska komponenter och system nu har förändrat sig så långt bort från de centrala M-frågeställningarna, att M-linjen inte längre kan ge någon naturlig bas. Vid tillverkning av "chips" är t ex det ekonomiska utfallet mycket beroende av vilken "yield" man får dvs vilken andel av de tillverkade chippen som är korrekta.

Det andra, och på sikt det mest betydelsefulla skälet för produktionstekniska ämnen på D-linjen är att produktion allt mer utförs i integrerade system med stor automationsgrad, och med stora inslag av datorer. Då blir D-utbildningen en utmärkt bas för den som ska förstå hur produktionsapparaten fungerar på systemnivå. Begreppet systemteknik blir en viktig realitet.

Låt mig belysa det med en händelse vid ett industribesök för något år sedan. Jag besökte en fabrik med kraftigt automatiserad produktion, där vi gjorde en studie av om sk expertsystem (en tillämpad artificiell intelligens-teknik) kunde vara lämpliga som hjälpmedel vid diagnos och åtgärd av fel som leder till produktionsavbrott. Med andra ord: något händer, tillverkningen stannar, och man vill ha igång den så fort som möjligt ty varje timmes stillestånd kostar stora pengar. En naturlig fråga var: hur gör ni idag? Svar: först sker grovlokalisering av felet, så man vet ungefär var det ligger, sen skickar man efter rätt expert för den typen av fel. Vem gör grovlokaliseringen? Svar: någon av de två killar som har byggt det automatiska styrsystemet. De är de enda som har detaljerad överblick över hur allting fungerar och samverkar.

I just det fallet var det alltså den datatekniska arbetsuppgiften som gav den sammanhängande förståelsen för produktionssystemet. Jag tror att sådana situationer kommer att uppstå allt oftare. Nu är det förstås varken möjligt eller önskvärt att förändringen kommer över en natt; även i framtiden kommer det att finnas många situationer där produktionsteknikern framförallt måste förstå den vara som produceras (t ex plåt) eller de mekaniska aspekterna av produktionssystemet. Men allt oftare kommer företagen att upptäcka att deras produktionssystem mest är system, elektronik, mät- och regler-teknik och programvara, och att en D-civilingenjör som har dessa kunskaper tillsammans med en generell matematisk grund, kan lätt komplettera med den tillämpade fysik, mekanik eller kemi som karaktäriserar produkten.

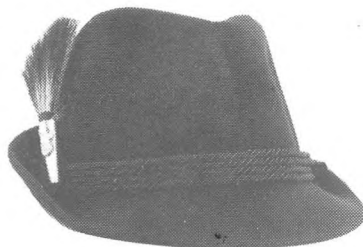
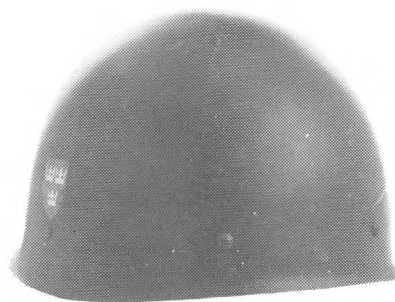
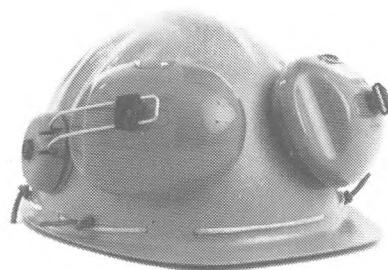
Sammanfattningsvis: D-linjens fantastiska expansion leder till såväl nya problem som nya möjligheter. Linjens ursprungliga identitet - datatekniska specialistuppgifter, framförallt i informationsteknisk industri - blir för trång när linjen har så många intagningsplatser. Med de här raderna har jag velat peka på att det finns ett mycket mycket bredare verksamhetsfält inom industrin där D-linjens ämneskärna utgör en utmärkt grund, och att en komplettering av kursutbudet med produktionstekniska ämnen skulle öka linjens slagstyrka ytterligare.

Sedan finns det också andra angelägena förändringar, t ex bättre inslag av forskningsresultat, förändringar av datalogikurserna (mindre assembler, mer teoretiskt baserade, mer AI), mer om VLSI, och så vidare. Linjenämnden och dess LoT-grupp arbetar idogt med dessa frågor.

Vi har fått mycket gjort under de här tio åren, men ändå har vi bara börjat. D-linjens nästa tio år kan bli lika innehållsrika som de första tio!

Erik Sandewall

Använd huvudet!

Vi har en del spännande hattar för dig som vill använda huvudet. Det spelar ingen roll om du är nyutexaminerad eller erfaren. Huvudsaken är att du är tekniker, intresserad av elektronik och vill ha något rejält att ta i.

Långa, fria projekt, där du står för allt från idé till genomförande. Vi har hattar för allt från villande vågor, via landbacken till de högre sfärerna.

Någon av dem passar dig säkert.

FFV **Elektronik AB**
Växjö, Arboga, Linköping, Norrköping och Stockholm.
Telefon huvudkontoret: 0470-420 00.

TEAM OBELIX

En organisation för marknadsföring av D- och Y-linjen

Finns det något behov att marknadsföra landets bästa civilingenjörsutbildningar, Datatekniklinjen (D-linjen) och Teknisk fysik och elektrotekniklinjen (Y-linjen) i Linköping?

Frågan kan säkert besvaras på flera sätt, men vi inom TEAM-OBELIX tycker att D- och Y-linjen är värda all publicitet och reklam de kan få. Det finns många sätt att marknadsföra utbildningslinjer på, men ett av de effektivaste är att resa ut till företag och hälsa på, dvs göra studiebesök. Studiebesök är dessutom till nytta inte bara för oss utan även för företaget som vi hälsar på, de har stora möjligheter att göra reklam dels för företaget i stort och dels för företagets olika avdelningar. Många anställningar, sommarjobb och examensarbeten har förmedlats under våra studiebesök.

De flesta studiebesöken är endagars, men även halv- och flerdagarsbesök förekommer. Under hösten har TEAM-OBELIX genomgått ett mindre generationsskifte och därför inte besökt så många företag som vi kanske borde ha gjort. Vi ska försöka reparera skadan under våren. Under läsperiod tre har vi planerat dels att besöka Holmens bruk, Hasselblad och SAABs flygdivision vid tre olika studiebesök och dels besöka ett flertal företag i Oslo. Dessa studiebesök är fortfarande bara på planeringsstadiet, men synpunkter på dessa eller andra studiebesök som ni tycker att vi ska göra mottages gärna. Representerar du ett företag eller är en "vanlig" teknolog så kan du antingen ta kontakt med någon i TEAM-OBELIX personligen (se nedan) eller ringa till oss på Tekniska Högskolan (är vi inte inne har vi telefonsvarare), på telefonnummer 013-11 00 60.

TEAM-OBELIX bildades för tio år sedan och har sedan dess fått allt större betydelse. För tillfället är TEAM-OBELIX huvudsysslade att hålla kursen Industriutskick. Kursen, som är frivillig, hålls för studerande vid D- och Y-linjen. De som deltar i kursen åker med TEAM-OBELIX på två av TEAM-OBELIX anordnade studiebesök. Dessa studiebesök är i allmänhet av hög kvalitet, mycket tack vare företagen. Dessa är intresserade av att göra ett bra intryck på teknologen och gör allt de kan för att tillmötesgå våra krav och önskemål. Dessutom brukar de bjuda på en riktig brklunch eller tre-rättersmiddag i samband med studiebesöket, detta är naturligtvis inte något krav från vår sida men brukar uppskattas av deltagarna.

Studiebesök som man gjorde under grundskole- och gymnasietiden syftar till att visa hur industrier ser ut från insidan, det har nog alla teknologer redan sett. Våra studiebesök däremot vill visa hur arbetsplatser för civilingenjörer kan se ut och vilka arbetsuppgifter man kan tänkas få då man gått ut från skolan. På ett studiebesök bör man inte vara för många. Därför brukar vi begränsa deltagarantalet till mellan tjugo och trettio stycken. Detta gör att vi har mycket nära kontakt med företagsrepresentanterna, hör och ser bra på alla föreläsningar och rundvandringar, har lätt att ställa frågor och har gott om plats i bussen till och från studiebesöket. I bussen brukar vi fördriva tiden med någon video, på ditvägen någon som företaget vill att vi ska se och på vägen hem någon långfilm.

av Lars Göran

För TEAM-OBELIX

I TEAM-OBELIX

ingår för närvarande

Lars Göran Gros	tel 013 - 17 25 80
Per Hedblom	tel 013 - 13 43 49
Erik Jerntved	tel 013 - 17 43 08
Annika Lillemets	tel 013 - 17 03 10
Tony Saers	tel 013 - 17 48 85
Ingemar Segerberg	tel 013 - 17 69 65
Göran Stenberg	tel 013 - 13 67 75
Niclas Wiberg	tel 013 - 13 82 16

Elektronik

Allt för pulare

el-tema

Nya Tannefors 56, Box 6067, 58006 Linköping
Tel 013/13 46 60, 13 94 70

DAVID & CESAR

David - 75

DONNA

- Föreningen med LiTHe stil

Historik: Donna är D-sektionens tjejförening som bildades lagom till 10-årsjubileet. Initiativet till föreningen togs tidigt i höstas och den 4/11 -85 hade Donna sitt första höstmöte. Vid detta möte valdes en styrelse (se nedan) som skall sitta ett år framåt.

För att göra föreningen mer officiell bjöd vi in representanter från skolans övriga tjejföreningar till en liten invigningsfest....

Varför en tjejförening?

Varför bildades då denna stilfulla förening Donna?

- Jo hösten 1985 antogs elva (11) tjejer till D-LiTH, detta innebar att vi nu var totalt 21 tjejer på D-linjen.

Glädjen över att vi hade fördubblat vårt antal resulterade i grundandet av Donna, och föreningens existens skall förhoppningsvis bidra till att vi gör om denna bragd varje höst ett par år framåt.

Ett annat mål med verksamheten är att förbättra sammanhållningen mellan oss tjejer som redan går här. Ett bevis på att vi har lyckats med detta finns redan, 21 tjejer lyckades nämligen enas om hur våra Donna-klänningar skulle se ut (ett komplement till D-overallerna).

Nu siktar alltså Donna på att dementera alla eventuella elaka rykten om D-tjejer, JA JUST DET!, några sådana måste vara i svallning eftersom vi är så väldigt få jämfört med de övriga tekniska linjerna.

Alla vi tjejer på D-linjerna tycker att vi valt rätt linje och anser oss dessutom vara lagom "normala". Om någon betvivlar detta går det bra att undersöka saken själv.

PR-Donna. Karin Ekinge

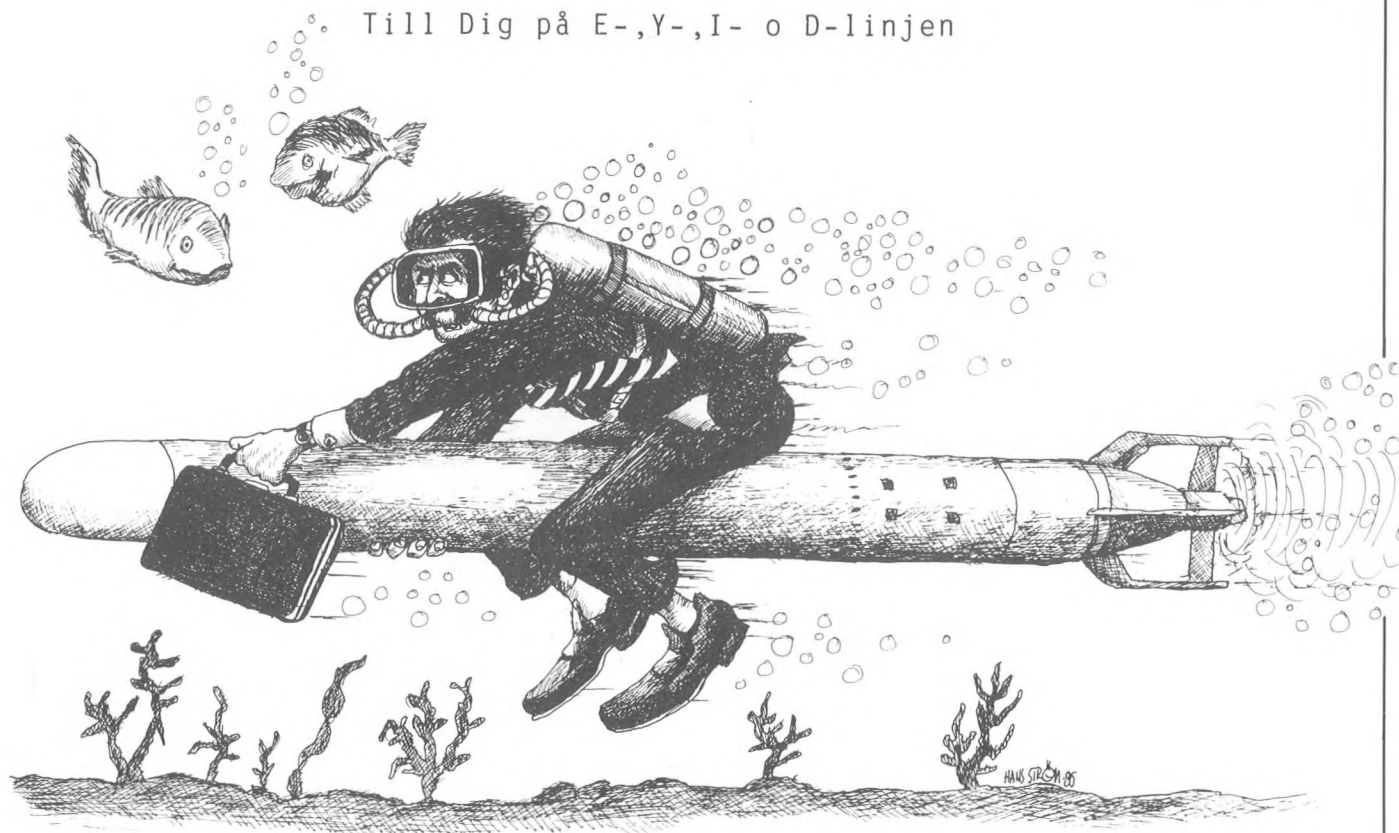

Här sitter delar av Donna ben-kade.

Donnas Styrelse

Titel	Uppgift	Vid posten
MaDonna	Spindeln i nätet Är förutom ordförande i Donna värmästare i D-sektionen och van att hålla ordning.	Lena Widin
Jubel/ Pr-Donna	Vårt ansikte utåt i allmänhet men i synnerhet under jubileet. Ordnar studiebesök.	Karin Ekinge Pratar fort, gärna och ofta utan några svårigheter.
SuperDonna	Vår festorganisatris.	Ingeborg Carlsson Har redan visat sina talanger vid anordnandet av invigningsfesten.
StilDonna	Själen bakom kommande stilpris vid de olika studentikosa tävlingarna.	Pernilla (Pim) Krakau "Stockholm är en förort till Saltsjöbaden" är hennes motto. Det anser vi vara en bra merit för att hålla vår stil uppe.
Donna di Nero	Tar hand om vår ekonomi.	Malin Holmgren

Till Dig på E-,Y-,I- o D-linjen

Vill du gå som en torped genom karriären?

Vi är visserligen statsägda. Men där slutar alla likheter med det du kanske lägger i uttrycket. Vi är inte fast i byråkratin. Och vi har ingen reglerad lönesättning. Hos oss är det kunskap, kreativitet och entusiasm som räknas.

Vi utvecklar och tillverkar försvarsmateriel. Främst torpeder. Avancerade produkter, där arbetet till stor del utförs i teknikens framkant i allmänhet och elektronikens i synnerhet.

Vi kan lova dig en bitvis stressig tillvaro. Men löner och löneutveckling är också därefter. Kan du bara visa goda insatser och resultat, så ska vi visa att det lönar sig. Och om du i en framtid mot förmodan skulle vilja byta jobb, så ska du se att du samlat fina meriter.

För mer information, eller om du vill göra ett studiebesök, kontakta personalchefen Mats Flodin eller tekniske chefen Hans Rehnberg. Telefonnumret är 0141-161 60.

FFV
Försvarsmateriel

Torpedverkstaden, Personalavdelningen,
Box 9, 591 29 MOTALA. Tel. 0141-161 60.

Vad vet de om D-linjen?

När vi läste de synpunkter olika organisationer och företag fällt om D-linjen före starten, blev vi intresserade av att veta vad de tycker idag. Därför skickade vi ut en liten enkät till de flesta av de som fanns med i utvärderingen av D-linjen, samt några till. Vi ställde lite olika frågor beroende på om det var ett företag eller ett fackförbund eller dylikt.

Tillfrågade företag och liknande:

Statens Institut för Byggnadsforskning (SIB)
ASEA AB
Saab-Scania AB
Luxor AB

Tillfrågade organisationer mm:

LO
SACO/SR
CF
TCO
Utbildningsministern (UM)
Verkstadsföreningen (VF)

I utvärderingen av D-linjen finns de flesta av dessa med som remissinstanser. Då tyckte de så här (de som inte svarat på vår enkät finns inte med i följande lista):

Landsorganisationen, LO, var för inrättandet av en D-linje.

Svenska Arbetsgivareföreningen, SAF, varnade då för specialiserade utbildningar.

Sveriges Verkstadsförening hade flera synpunkter på D-linjen, men också de föredrog inriktningar framför nya linjer.

Sveriges Civilingenjörsförbundet var avvisande till tanken på en D-linje och föreslog att datainriktningen skulle komma som en studieinriktning från år 3.

Nu till enkäten. Vi börjar med företagen. Tyvärr har endast SIB svarat.

Vad vet Ni om D-linjen?

SIB: D-linjen är den första datalinjen inom civilingenjörsutbildningen.

Vad tror Ni att en studerande vid D-linjen i Linköping får lära sig?

SIB: Datorarkitektur, systemutformning, högnivåspråk och assembler inklusive realtidsprogrammering.

Vad skulle Ni ge en nyanställd dataingenjör i ingångslön?

SIB: 8500 - 9000 kr.

Om Ni hade att välja mellan en dataingenjör och en ingenjör från en annan civilingenjörslinje med datavariant, vilken skulle då vara att föredra?

SIB: SIB tar inte ställning till detta rent principiellt. Urval grundas även på andra faktorer, som tex yrkeserfarenhet och personliga egenskaper.

Har Ni någon dataingenjör anställd?

SIB: Nej, inte någon med utbildning från D-linjen, däremot elektronikingenjörer med datautbildning.

Vilka uppgifter kan en nyanställd dataingenjör tänkas få?

SIB: Systemering och programmering vid institutets datacentral.

Nu till fackföreningar och liknande:

Verkstadsföreningen skrev några rader utanför själva enkäten:

'Jag är glad att få besvara Dina frågor. En viktig uppgift för oss på Verkstadsföreningen är att följa och påverka det som sker på högskolan. Vi vet därför att D-linjen är en viktig utbildning för vår industri.'

Vad vet Ni om D-linjen?

CF: Datatekniklinjen finns på 5 orter och har 480 antagningsplatser 1985. I Linköping finns 120 platser. Längd och praktik som andra civilingenjörsutbildningar. Utbildningen syftar mot flera områden såsom programmering, hårdvara, CAD/CAM samt processstyrning. God matematisk och teknisk grund.

LO: Civilingenjörsutbildning om 160 poäng med 120 platser i Linköping. Förmodligen relativt bra utbildning. Än har väl inte resultaten visat sig.

VF: Att det är en relativt nyinrättad linje för civilingenjörsutbildning med inriktning mot både hård- och mjuk-varuteknik inom dataområdet.

Vad tror Ni att en studerande vid D-linjen i Linköping får lära sig?

CF: (CF bifogade ett utdrag ur studiehandboken, försett med kommentaren: 'Det här känner Ni väl igen!')

LO: Bland annat hårdvaran och dess tekniska tillämpningar. Förhoppningsvis torde de studerande va användbara inom ett relativt brett arbetsmarknadsfält.

VF: Matematik, elektronik, digitalteknik, datalogiämnen som systemteknik, programmeringsteknik etc.

Behövs D-linjen, eller vore det bättre att satsa på bra datainriktningar på andra civilingenjörslinjer?

CF: Om detta tvista de lärde. Tendenserna inom yrkeslivet är att alltfler olika arbetsuppgifter och tjänster samordnas till färre personer. Detta måste i framtiden betyda att D-ingenjörerna får bredda sin kunskap, liksom andra ingenjörer måste lära sig data.

LO: Tveksamt, möjligen borde datautbildningen ske på flera civilingenjörslinjer.

VF: Ja, D-linjen behövs i högsta grad.

Vad tror Ni om det framtida behovet av D-ingenjörer?

CF: För närvarande och under överskådlig framtid (3 år) kommer behovet att vara stort.

LO: Se föregående svar.

VF: Det kommer att vara stort - större än tillgången för överskådlig tid.

En undersökning av
Johan Garpendahl

Vad skiljer D-linjen på LiTH från D-linjen på de andra skolorna?

Vi har studerat linjen för Datateknik på de olika tekniska högskolorna i landet. Dessa är som bekant Chalmers (CTH) i Göteborg, KTH i Stockholm LTH i Lund, LuTH i Luleå samt LiTH i Linköping.

Först kommer en noggrann jämförelse av de första två åren, där vi jämför de olika obligatoriska kurserna. Därefter följer en sammanfattning av de sista två åren på de olika skolorna.

Vad skiljer då vår linje på LiTH från D-linjen på de andra skolorna? Det är det vi redovisar nedan. Vi har tagit alla fakta ur de studiehandböcker som snällt sänts till oss.

Många tror att D-linjen ser ungefär likadan ut på alla skolorna, om inte identisk. Detta är helt fel! Skillnaderna är avsevärda både i uppläggning och kursval. Många kurser är visserligen relativt lika men ligger i regel i olika årskurser, t ex matematiken på CTH. På CTH läser man både den numeriska analysen och den matematiska statistiken i ettan (+ analys och algebra förstås).

Matematiken i övrigt är ganska likartad på alla skolorna under det första året och man läser lika många poäng (±1p). Totalt sett skiljer det sig dock en hel del. På LuTH och KTH läser man mycket mindre matematik totalt under de första två åren, nästan 10 poäng mindre. Där har man istället lagt bl a optimering och matstat i trean.

På KTH är uppläggningsen av kurserna också annorlunda. Bl a läser man differentialkalkyl och integralkalkyl i en speciell kurs på 11 poäng, medan dessa "normalt" ingår i den en- och flerdimensionella analysen.

Elektronik och ellära läser man bara i ettan och de har mycket mindre utrymme än på LiTH. (I Luleå läser man alla EI-kurser i tvåan)

Data och programmeringskurser läser man mest på KTH, hela 32 poäng! i ettan och tvåan, jämför detta med våra (LiTH) 16.2 poäng!

LiTH läser klart mest elektronik, och är helt ensamma om kursen digital konstruktion. Denna kurs är dock dyr och kommer kanske att försvinna i framtiden. Det vore synd, för det är en av de få praktiska kurser vi har. På CTH och LTH finns digitaltekniska kurser också som val i de högre årskurserna.

Antal kurser och storlek (i poäng) skiljer sig också ganska mycket, på KTH läser man bara fem kurser första året och i Luleå läser man sex stycken. Jämför detta med CTH's 10 och LiTH's 9 obligatoriska kurser.

I Luleå har man många egna kurser: "industriell ekonomi", "hållfasthetslära och maskinelement", "arbetsmiljö", "teknisk aukustik och miljövård" samt "juridik". Man läser dock inte alla dessa utan får välja själv mellan olika alternativ.

LTH har också kurser som vi andra inte läser, bl a har man en kurs i uppbyggnad av kompilatorer och interpretatorer ("översättningsteknik").

KTH's specialitet är som tidigare sagts programvara (Inan kanske skulle jämföra dem med vår C-linje istället?)

Vi i Linköping då? Jo vi har också kurser som de andra inte läser, tidigare har nämnts att vi har en kurs i digital konstruktion (projektkurs) men våra kurser i linjär optimering, programutvecklingsmetodik och assembly-programmering är vi ganska ensamma om, även om man bakar in lite av dessa kunskaper i andra kurser på de andra skolorna.

Sammanfattningsvis kan sägas att D-linjen i Luleå är den mest udda med sin inriktning på ekonomi och miljö. KTH har inriktat sig främst på data- och programvarukurser. CTH's och LTH's kursplan liknar den vi har i Linköping till stor del (På CTH har man i stort sett "plankat" D-linjen-LiTH p g a brist på pengar.)

Kanske vore det inte så dumt att föryngra oss på LiTH genom att ta upp en del av de kurser som läses på de andra skolorna? För även om de flesta är nöjda med linjen som den är kan den väl bli bättre?

Peter Möller samt

Göran och Håkan Lundin

Nedan har vi sammanfattat årskurserna 1 och 2 i cirkeldiagram. De kurser som vi funnit unika (jämfört med andra skolor) eller som av andra skäl fångat vår uppmärksamhet har vi listat under rubriken "Några kurser".

Siffrorna i varje ruta (i cirkeldiagrammen) anger hur många poäng kursen ger, totalt 40 i varje diagram således.

LiTH

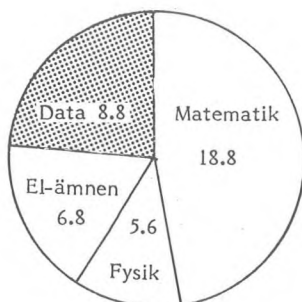
3 Inriktningar:

- Programvaru
- Telematik
- Allmän

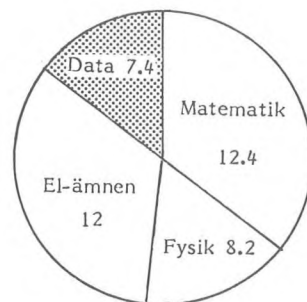
Några kurser i åk 3 & 4

Grafisk databehandling
Bildbehandling
Bildöverföring
VLSI konstruktion (projekt)
Navigationssystem
Juridik
Fiberoptik
Pum-projekt
Atom och kvantfysik
Halvledarfysik
Datasäkerhetsmetoder
Numeriska algoritmer II

Årskurs 1

Årskurs 2

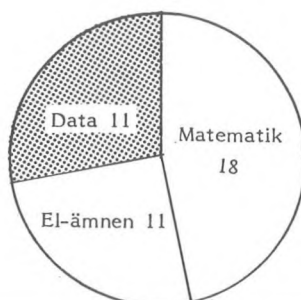

KTH

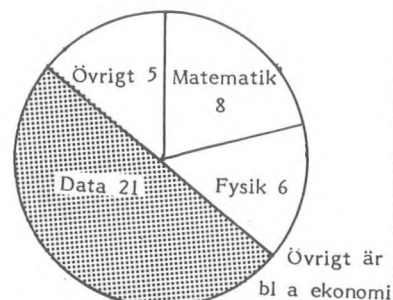
Inga inriktningar

Kurserna i trean är inte valfria.
Man läser förutom de många
programvarukurserna bl a Matstat &
optimering.
Årskurs fyra är ej klar än.

Årskurs 1

Årskurs 2

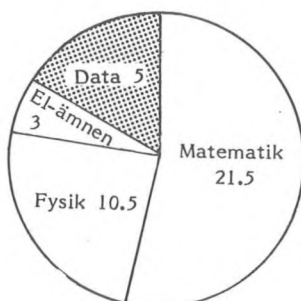
LTH

Inga inriktningar

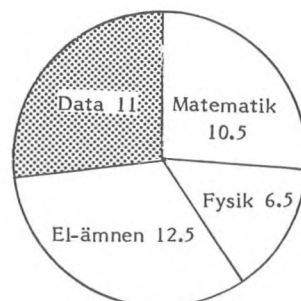
Några kurser i åk 3 & 4

Digitalteknik (obligatorisk)
Assemblysystem
Laserfysik
VLSI konstruktion (projekt)
Fiberoptisk kommunikation
Företagsorganisation
Miljökunskap

Årskurs 1

Årskurs 2

CTH

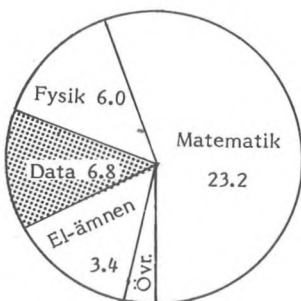
2 Inriktningar:

- Allmän
- Verkstadsteknisk (DV)

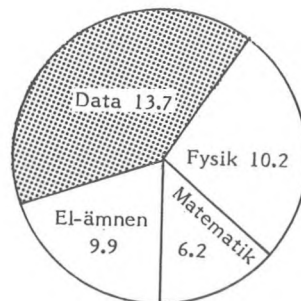
Några kurser i åk 3 & 4

Digital teknik/konstruktion
Obligatorisk engelska
CAD & CAM kurser
Medicinsk elektronik
VLSI teori (ej proj)
AI
Grafik (många kurser att välja på)
Teknikhistoria
Många I-kurser (typ Nationalekonomi)
Rymdteknik

Årskurs 1

Årskurs 2

Övrigt är en kurs i Teknik och samhälle

LuTH

2 Inriktningar:

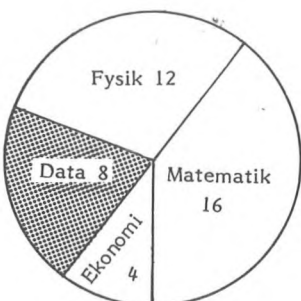
- Programvaru
- Reglerteknik

Några kurser

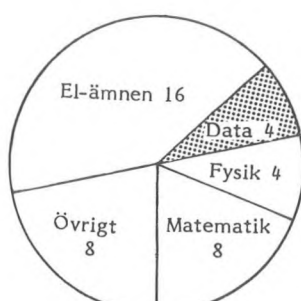
Programmeringsprojekt (15 poäng)
(Reglert. har proj i industrimiljö)
Samhällskunskap
Teknisk historia
Projekt och ledarskap

De flesta kurserna har en stark
industriell anknytning, och man
läser mycket reglerteknik o dyl.

Årskurs 1

Årskurs 2

Övrigt är Arbetsmiljö och en av Teknisk-
akustik, Ekologi, Juridik eller Engelska

Skaffa SPARTID

Spartid består förutom LÖNEKONTO av

SPARBANKSKORT

Direkt i butiken som BETALKORT eller kon-
tanter i MINUTEN.

SPARBANKSGIRO

Du betalar Dina räk-
ningar hemifrån EN-
KELT och BEKVÄMT

AUTOMATISKA ÖVERFÖRINGAR

För sparande, löne-
inbetalningar och bank-
fack

**Sparbanken
Gothia**

LINKÖPING

BANKEN SOM STALLER UPP

Norrköpings Datorbutik AB

G:a Rådstugugatan 18-20 • 011-10 85 70

LUXOR ABC 80, 800, 802, 806
1600, 9000

• Försäljning • Service
• Installation • Utbildning

Redovisning, order, lager, fakturering, register, ordbehandling, kalkyl och diagram

Snabbt växande före-
tagsgrupp söker nya
medarbetare.

Mycket bra lön.

ABC DATA / QuickSoft

Konsulter inom data
och elektronik.

ABC DATA
Box 1122
163 12 KISTA

Tel 08 - 750 59 80

IWA Data -

Din leverantör av
datatillbehör i Ryd!

013 - 17 86 30

Adress:

Björnkärmsgatan 8C:13

Verbatim 5 1/4-tums och 3 1/2-tums
disketter i alla format, diskettlådor,
papper, färgband och mycket mer - allt
till priser en bra bit under det normala.

Ring och fråga, eller kontakta
Inge Wallin i DAI3b!

zzz
zzz
zzz

BONK
PSHH
PLING

NÄR EN KATT FYLLER
TIO HETER DET
"BEKLAGAR SORGEN"!

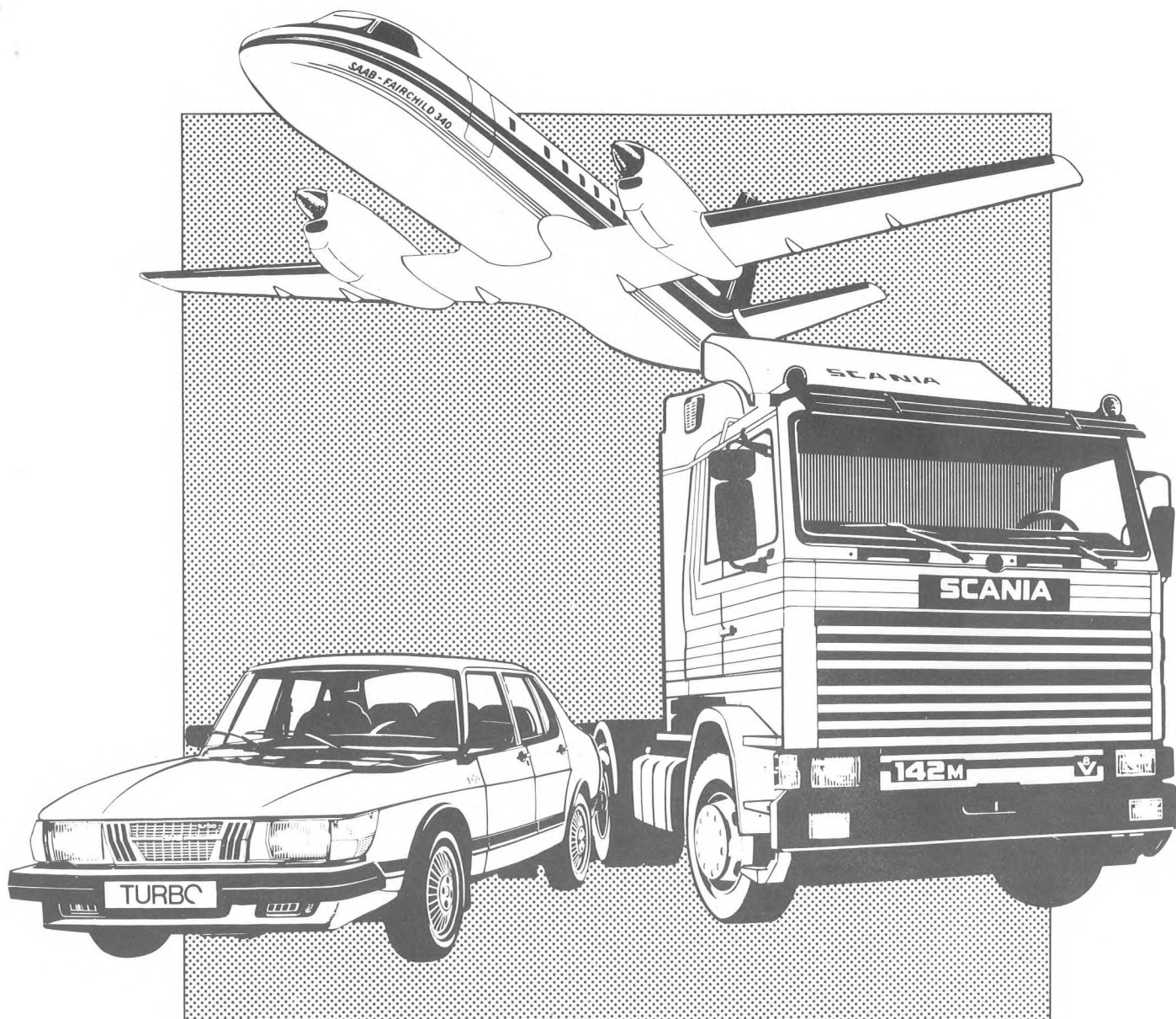

HAR DEN ÄRAN
PÅ 10-ÅRSDAGEN,
GUSTAF!

Vi tackar följande sponsorer:

IBM
LUXOR AB
ASEA-STAL
ASEA ATOM
FFV Aerotech
NORSK DATA
CANDELA Data
ÅBRO Bryggerier
HOLMENS BRUK
Coca-Cola Company
TELEVERKET Radio
Norrköpings Datorbutiker
LM Ericsson Data Services
ASEA Information Systems
ERICSSON Information Systems
Telefon AB LM Ericsson Public Telecommunication Division

Saab-Scania krymper världen.

Saab-Scania utvecklar, tillverkar och marknadsför högteknologiska produkter inom transport- och kommunikationsområdet. Produkter som vänder sig till marknadens mest expansiva segment: lastbilar för tunga transporter, personbilar med höga prestanda och civila flygplan för regionaltrafik. Med detta produktprogram är vi unika. Ytterst få företag i världen, om ens något annat, har den bredden. Vi hjälper till att krympa världen — både på vägarna, i luften och i rymden.

SAAB-SCANIA

Leaders in specialized transport technology.

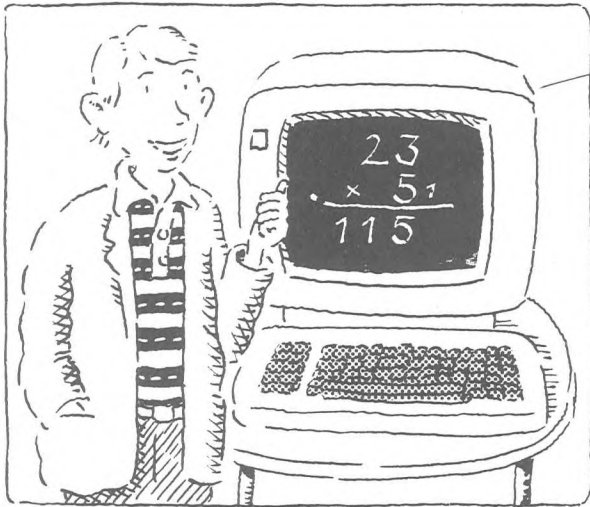

FFV **Aerotech**

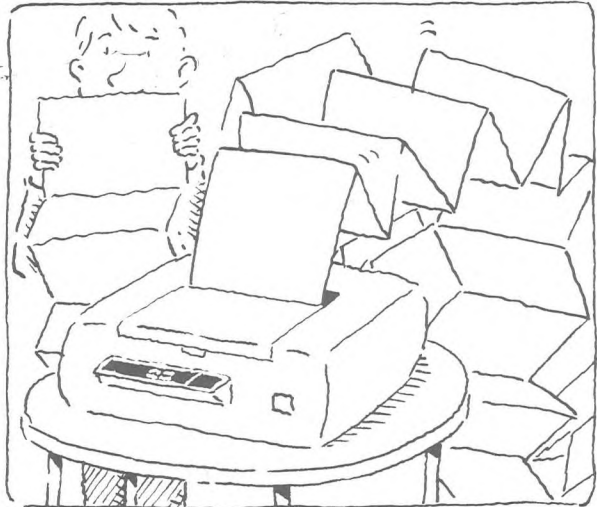
**Det nya namnet anger bättre vår inriktning
mot kvalificerad teknik inom flyg och ökad
internationalisering**

**Du som är intresserad av praktik- och examensjobb
eller anställning, kontakta Göran Lejerwik,
telefon 0589-800 00. FFV Aerotech, 732 81 Arboga.**

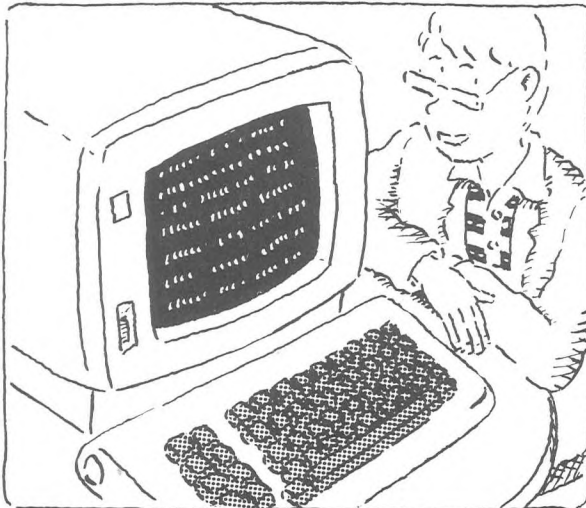
Tidigare hette vi FFV Underhåll

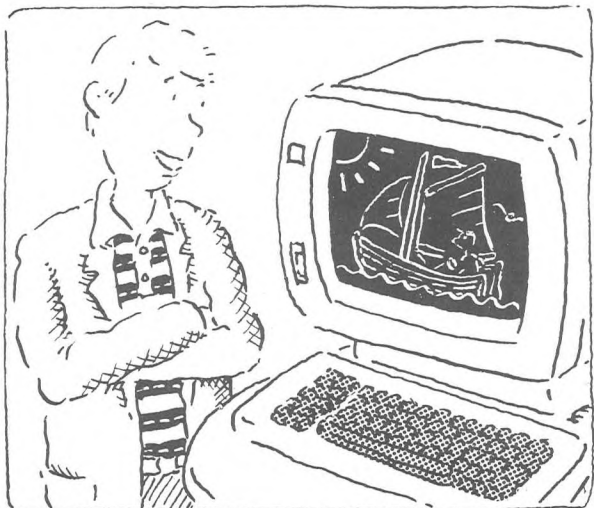
IBM utvecklar, tillverkar
och säljer produkter som
hjälper dig att räkna...

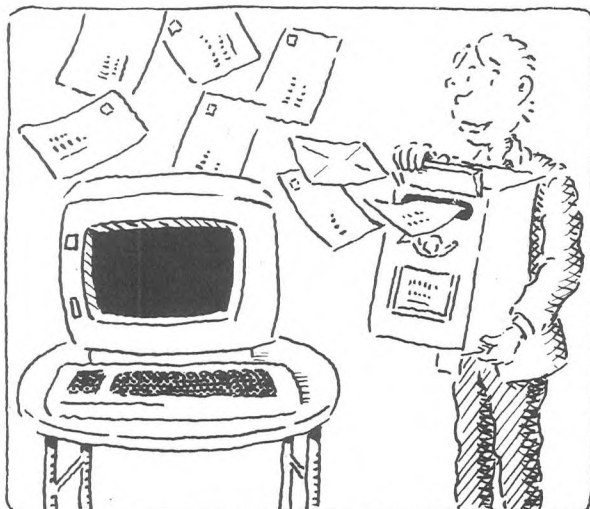
...skriva...

...läsa...

...rita...

...och skicka meddelanden.

Ja, man kan säga att IBM
har hjälpmedel som under-
lättar vardagen för alla,
både i hemmet
och på arbetet.

IBM
IBM SVENSKA AB
16392 STOCKHOLM